Alchemia

Orae Temporis

A Mathia Schneider

Creatum eodem modo ac situs interretialis ab auctore eiusdem nominis in dominio Brangasia.de.
Hic liber est imago contenti sui.
Notandum est textus hic contentos non esse specialiter verborum modo mutatos ante editionem.

Res circum me per coniunctionem meam cum eis pretiosiores fiunt. Propter studium meum huic incepto, iam satis multa didici quae huic vitae utilia erunt.

Alchemia

Litus Temporis

Cogitatio

Ut scriptor, res in vera forma describere conor. Volo exprimere quod meum est, et scientiam quam de iis possideo proferre, sine iis immoderate ornandis. Id quod datum est conservare est processus sustinendi et rerum notarum rationem habendi. Est etiam processus renovationis.

Scriptum meum est de coniungendis vitae meae gradibus cum sphaeris esse mei. Rationem introspectivam conficio.

Facta vitae meae describendo, volo aliquid veri tradere quod etiam pro fundamento cogitationibus meis esse possit. Hoc faciens, speravi talem collectionem scriptorum vim sanantem in lectores habere posse.

Quae scripsi eo consilio scripta sunt ut testimonium perhibeant quomodo res videam.

Impetus

Homines et imago sui

Homines sunt sicut pendulum – ita eos intellego et specto. Dum omnia et nihil passim haurire videntur, iam intus in eis transformatio fit. Hoc eos in novum principium posuit. Nihil ultra fecerunt, et tamen ipsa eorum natura mutata est.

Huic se aptare debent. Deinde novae condicioni quae orta est assuescere et denuo eam tolerare discere debent.

Vita etiam intellegi potest ut pellicula muta. Verba mea solum communicationem inter homines et me faciliorem reddunt. Tamen, omnia bona tantum ex parte fieri poterunt.

Una ex condicionibus huius vitae est quod occasiones numero finitae sunt. Hoc etiam ad communicationem pertinet. Tantum quod quis clare et distincte exprimere novit, alteri tradi potest. Claritas enim et distinctio finibus naturae humanae consulit.

Itaque conatus sum cogitationes meas considerare et ex verbis textum texere. Denique hoc in corbulam aut tapetem evadere debet, qui nunc tradi potest. Quod quis firmaverit, diu firmum manet. Hoc mihi unum manifestum facit. Quod bonum est. Onus de umeris meis deponit, quia ita ancoram meam inveni. Ea uti possum quotiescumque auxilio egeo.

In munere meo exsequendo, maximi momenti habui cogitationes meas colligere. Processu temporis, cogitationes et sententiae meae solidatae sunt. Deinde res clariores fiunt; omnia corpus accipiunt.
Quidquid in vita mea verum factum est, id, re vera, testimonium huius exsistentiae est.

Impulsus
Aliquando aratrum in motum duco; aliquando eandem semitam iterum percurro. Aliquando mihi res in mentem venit, et aliquando inanes manibus discedo.

Impetus
Viae gradatim peragendae sunt; res gradatim perficitur. Ubi primum difficultatem superaverim, omnia mihi in ordinem redeunt.

Cogitatio
Diligenter mihi cogitandum est quibus rebus in hac vita operam dare debeam. Nostra enim facultas animum intendendi finita est.
Hoc est initium meum in quaestione vitae bonae.

Cogitatio

Transformatio

Iam in hac vita haec observavi. Saepissime omnia ad finem veniunt. Quo facto, ut homo, operibus iam notis denuo incumbere oportet. Attendo ad ea quae nota sunt et gaudeo ea exsequi, quoniam iam scio quomodo. Actiones quas probavi a me sustineri debent.
Cum omne opus ingeniosum relaxatione praecedi debeat, opus meum ex loco quietis profundae exsequor. Ex ipso fonte virium mearum fluit subsidium internum quod me roborare debet. Quidquid ex hoc haurire possum, me suo modo instruet. Hoc modo, facultates meas exploro et aliquid creo quod ardenter consequi cupio. Successus in hoc faciendo mihi vires addit.
Haec omnia erunt aliquid quod, modo directo et immediato, modum agendi mei dimensionibus novis locupletet. Hanc notionem mihi propriam facio et in vitam voco quod sponte sua oriri quaerit. Etenim, hoc iam pars mei est.
Culmen omnium erit voluntas bona accipiendi prout apparent. Haec ratio participationem significat. Res circumiectas locupletat. Me ita collocat ut huius rei capax sim.
Intellego bonitatem sua sponte oriri debere. Lectione post lectionem, res meas eo lumine propono quod eis convenit.

Documenta

Aequivalens

Unum ex manifestissimis principiis in natura est aequivalens. Dissimilis aequalitati, in ordinibus naturalibus magnitudinum nititur. Omnia sicut sunt relinquuntur, nullo modo depravato, translato, aut mutato.

Quam ob rem processus aequivalentiæ res in forma sua naturali agnoscit. Discrimina igitur inter res etiam in observationem influunt.

Hoc toti nullum periculum affert. Manet ut est, ut quod est. Ad bonum conservandum aliquid requiritur. Omnia ut sunt videre et intellegere oportet. Lux rebus suo modo illucet.

Interdum mihi opus fuit quodam experimento ad agnoscendum. Aliquando scio idoneum modum qui ostendit quid agam.

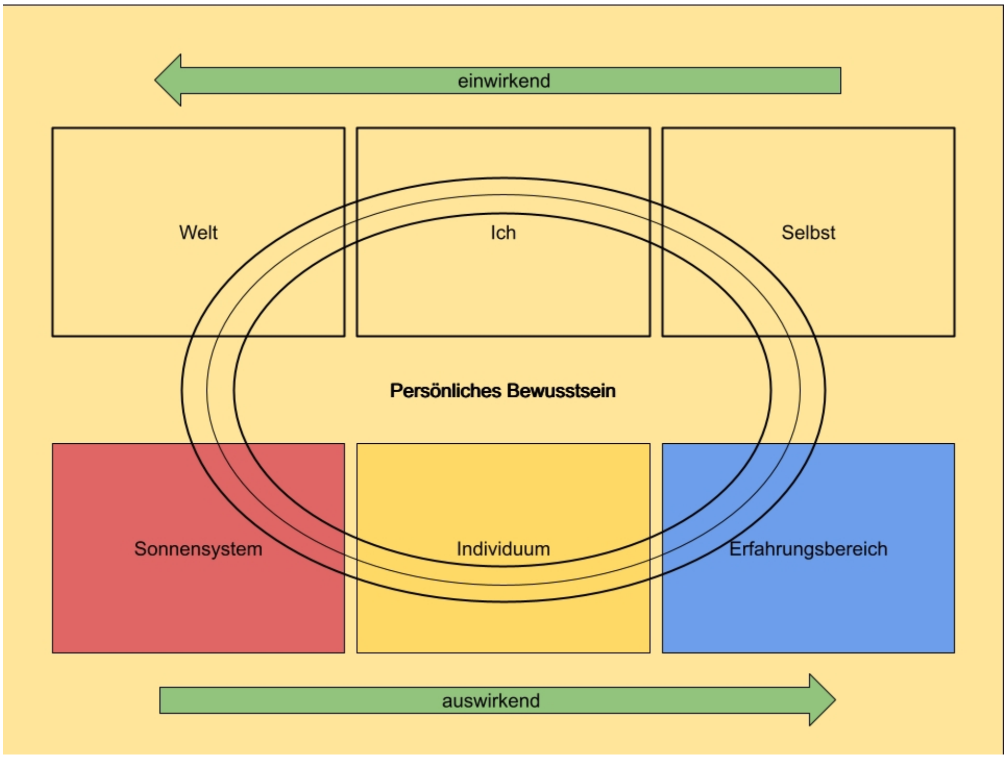
Prorsus principium aequivalentiæ declarat magnitudines in utraque parte aequationis aequales esse debere.

Impetus

Necessarium est id quod vitae prodest. Res aut sponte sua significationem accipiunt, aut nulla ab initio fuit.

Cogitatio

Quisquis Terram planam esse accepit, etiam notionem orbis subterranei amabit. Sint illi cum caelo.

ImpetusNecessarium est quod vitae prodest. Sensus rerum aut sua sponte manifestus fit, aut numquam fuit.Cog

Humanitas ipsa singularis fuit. Singulus autem, inter multos, semper unus erit.

Cogitatio

Optica et Haptica

Quoddam genus dysmorphiae omnem hominem afficit. Perceptio deviationes et inopinata involvit. Hoc pro normā habere debeo.

Haec artificia differentias graduales in perceptione creant. Aliquid in lucem protulerunt. Quamdiu me tales limitationes affecerunt, eae quoque clare definiendae et ad singula eventa coartandae sunt.

Quid de dysmorphia corporis? – Bene, in me, quaedam res inter se concurrunt et perceptionem mutatam efficiunt. Hoc afficit quomodo me videam, plus minusve. Itaque iam non plane meipsum sentio. Hoc debilitans esse potest. Utcumque, aliquam mutationem afferet.

Documenta

Res mihi carissima perpetuo meo iudicio subicitur. Nota facio quae accidunt et eorum progressui consulto. Ad hoc faciendum, codice mihi opus est qui me adiuvet intellegere quomodo res evolvantur. Volo servare quod bonum in me est. Fundamentum eius sicut est servo. Hoc omnia quae habeo tueri debet.

Ratio

Pars essentialis philosophiae nostrae est consideratio dualitatis in sua forma integra. Dualitas in fundamento niti videtur. Exsistit propter elementa neutra intra hunc ambitum.

Impulsus

Omnia natura finita sunt. Itaque etiam momenta aversionis effectum tantum finitum habent. Mox transeunt, et res iterum luce benigna nitent.

Impetus

Qui accipit aliquid, habet et quod rependat. Quod tuli, alibi deest.

Cogitatio

Definitio Belli

Die certaminis ultimi, genus humanum funditus superabitur. Satis est id contritum iri.

Bellum parare initium belli habendum est. Omnes rationes adhibitae ad suam mobilitatem conservandam praeparationes sunt ad se defendendum aut ad bellum gerendum. Bellum est sicut spiritus ducere. Difficillimum est non in eo participare. Semel coeptum, cursum rerum vix sistere licet.

Quaedam dicenda sunt ut quis ea ipse agnoscere possit. Quod agnosci potest, rationem habere oportet. Quod ad bellum attinet, nullum hominibus libertatem fuit.

Cogitatio

Simplicitas

In studio perfectionis quae putatur, multi spiritum suum amiserunt.
Fides hominis est, re vera, affirmatio illarum rerum quae per initiationem vires suas intimas liberaverunt. Hanc affirmationem appello. Hominem roborat. Hoc in vita cotidiana expertus sum et aliquid boni consecutus sum.
Omnia formam habent. Ita videntur. Nemo potuit eligere quod ei praescribitur. Itaque proximos meos agnovi et eos rite salutavi. Pars praecipua huius erit participatio hominis in hac exsistentia. Ubi quis in eventu participaverit, mox melius ei erit. Tunc iam aliquid boni in vita sua expertus erit.
Interea, experientia communis fuit eandem rem identidem modo bono communicare posse. Hoc verum mansit, etsi interdum solus eram. Etiam tum, idoneus maneo. Hoc intellexi, quia mihi modo in mentem venit et pro veritate stetit.
Cogitationes meas, quales sunt, accepi et eis permisi ut mihi aliquid significent. Homines veraces esse debent et animum suum interiorem auscultare, quotiescumque clara verae suae essentiae claritas ibi apparet.

Documenta

Aditus ad Iogam Yantra

Homines semper ad aliquid se dirigere voluerunt, quia hoc eos bene adiuvat ad res gerendas. A quattuor entibus datis (tempore, mente, spatio, materia) profecti, viam suam in exsistentia invenire debent et, optime, vitam suam modo salubri agere.
Hoc est quod discere debent. Hoc facientes, debent agnoscere entia quibus assueti sunt. Haec vim habent. Intellegere debent se has emanationes in suam existentiem integrare debere. Ad hunc finem, rationem habere debent condicionum vitae suae ut sunt.
Ex eo quod omnia tempore fluere puto, non facile mihi fuit perseverare. Se ab omnibus quae temporalia sunt seiungere via non facilis erit. Sed haec via me ad meum arbitrium perduxit.
Species materialis et structuralis hominis lente sed constanter evanescit. Hoc effectum habet.
Omnes homines senescunt. Conscious sum vanitatis rerum. Tamen id omnino sistere non potui. In hoc, ex exemplo meorum similes monitum capio. Viam ad lucem mundi invenio et rebus assentior, simulac in hac vita iterum me gessi.

Impetus

Aditus

Per facultatem rerum vitae suae cum experientiis aliorum comparandi, homo paulatim principium aequivalentiæ intellegit. Hoc efficit cognitionem aequalis pretii omnium vitarum, quod iam pro fundamento positum habeo. Ad aequalitatem omnium hominum ducit.

Talis aequalitas initium designat eius quod viam meam definit. Hac re, in mundum profectus sum et etiam victum mihi parare potui.

Documenta

Ioga Yantrica

Mihi quidem, simplificationes et emendationes formarum ad laetam expansionem vel confirmationem mei esse ducunt.

Hoc modo, eo utor quod mihi profuit. Parva virium copia utor et sic meam concordiam servo. In summa, propositum meum fuit perseverare.

Documenta

Bonum Primarium

Extrinsecus, homines mihi responderunt, sed intrinsecus, esse meum commotum est. Omnia quae alii fecerunt, mihi obstiterunt. Hoc verum fuisse debet in omni gradu experientiae. Nec cum eis concordi nec eis univi.

Natura mea me sponte sua complēt. Ita agnōscō quī sīm. Distinguitō inter impedimēta et opportunitātēs quae mihi praesto sunt.

Vita per se veritas est. Ita eam intellego. Primum principium mihi quoque maximi momenti esse debet. In me ipsum credo. Quidquid efficere possum, libenter perficio.

Hoc faciendo, recte egisse videor. Veritatem hic emergentem agnosco.

Hoc modo humanitas intellegi potest. Exsistō in litoribus temporis. Praesens tam delicatum est. Est tempus omni rei, necnon conversio temporum. Elementa brumant et crepant. Omnia inter se dependentia fiunt.

Sonus motum rei datae repraesentat. Ab aetate immemorabili exstitit, sed tamen continenter denuo efficitur. Interim velum super id iactatur, quod vix percipere possum.

Reapse, omne phaenomenon per se exstat. Unumquodque eorum saltem unum elementum continet. Haec est natura rerum: ut machinis et instrumentis similes sint compositae. Nihil in hoc vitiosum est.
Proprietas elementorum est ut, cum aliis elementis coniunguntur, contrahantur. Hoc eis permisit ut se excederent. Itaque structurae magis implicatae exstiterunt.
Hoc est quod imaginatus sum. Nunc paulisper exspectabo. Dum hoc facio, circumiecta mea observo. Una ex clavibus intellectus mei debet esse crassum. Id ibi invenio.
Ad hoc redeo. Hoc faciens, compagem mundo phantasiarum mearum creo. Bonum primarium vidi et agnovi id aliquid futurum esse quod directe in me accidit. Quam ob rem primum ad me pertinet. Hinc profectus, statum tranquillitatis in me percepī et omnino quietus fui. Hoc ad meliorem perceptionem rerum hic memoratarum me adduxit. Deinde, cessī.

Impetus

X + Y = 0

Additionem agnosco ut principium simplex quo res coniungi possunt.
Ubi antea nihil fuit, omnia bona specie apparuerunt. Ibi manet ut sunt. Quae fiunt, rite fiunt.
Sit ut, quovis tempore, iam aliquid fuerit quod manebit.
Pono omnes terminos aequationis ita coniungi posse ut summam nullam efficiant.
Rationi consentaneum videtur sumere formam primam omnis aequationis semper eandem esse.
Eius partes deinde ordinavi.

Impulsus

Inductio

Occasio verborum verorum et bonarum sententiarum inveniendarum causam requirit cur oriantur. Inveniendum est in animo ipso quid ad rerum ortum ducere possit. Ad hunc finem, mihi certum compagem ad meum progressum praebeo. Itaque aliquid notum apte oritur, quod a me tantum perficiendum est.
Primum aliquid percipiendum est, antequam id in cogitationes necti possit. Quam ob rem, dum in opere laboro, primum compagem ex rebus notis earumque necessitudinibus construo. Quod ex hac compage aedificari posset, me adiuvit ut et res iam exsistentes illustrarem et memorias dierum praeteritorum redicerem.

Circumiecta mea inspexi et res quaesivi quae me delectarent. His rebus me immersi et processu ipso gavisus sum. Etiam ipsum opus meorum creandi mihi voluptatem attulit.
Scripta mea ipsa adiuvent me ad cogitationum ordinem dierum priorum retinendum. Quod copiose feci. Omnia quae per meam ipsius operam creativam inveni, mihi locupleta et fructuosa visa sunt.
Capacitates meae certe finitae sunt, sed in eo opportunitas iacet. Cogitationes meas in bonam usum convertere potui, quia mihi notum est quid sciam. Id omnia faciliora reddidit. Etenim, omnia quae creavi ad effectum adducta sunt.
Interdum quidem in difficultates incidi. Nihilominus, haec opera mihi aliquid boni efficere potuerunt.

Impulsus

Aditus trivialis

[Ordo] = [Vis Libera]

Ordo quem naturaliter sequimur hominem proposito implet et dotibus quibus convenitur instruit.
Nomen meum iure fero, quod mihi datum est. Parvum mysterium post hoc latet, quia nomina significationem habent. Processu temporis, hoc accepi. Interim, agens et loquens, meo more egi. Necessaria feci. Talis est natura mea.
Vita mea interdum valde tumultuosa esse potest. Quam ob rem interdum sollicitus videor. Quandocumque possum, ab omnibus recedo et cogito. Hoc faciens, pacem invenire conor.
Non opus erat rebus in viam insolitam deflecti. Itaque ordinem vitae meae adduxi.

Cogitatio

Praecepta sollemnia

Tempus mihi est pretiosissimum bonum.

Quidquid feci, mihi visum est id non sine causa accidisse. Libenter me operi meo excolendo dedi.

Succesi in cogitationibus meis plene exprimendis et per verba scriptorum meorum copiose exponendis. Haec duo simul procedunt. Ita faciens, ex altero disco quod ad alterum applicem. Hoc modo iam multos res ad exitum perducere potui.

Lux et umbra sua regna habent.

Fide dignas esse verba hominis. Nemo enim vult inimicitias a paribus suis pati, sed potius bene accipi.

Res meae florere debent. Quam ob rem hoc facio. Unum verbum aliis rebus quae in processu mihi in mentem veniunt compleo. Per hoc, aliquid boni consequi possum.

Me ipse necessarias artes docui. Ad hoc, certa arte rerum coniungendarum usus sum. Modum verborum et structuram sententiarum examino. Hoc multas res in genera digerendas faciliores reddidit.

In hoc opere, plerumque ad res levissimas cohibeo quae vitam meam constituunt. Verba facile fluunt, semel scintilla accensa est. Deinde scripta ampliore facta sunt. Multa inveni quae intellectum meum aut claraverunt aut auxerunt.

Quae feci quoque mihi aliquid significant.

Impulsus

Tres modi diversi eadem repraesentandi inveniendi sunt, antequam quis rem vere comprehendere possit.

Impetus

Validitas Datī

In mundo qui nihil oblitus est, omnes viae habendae sunt pro integris. Ita enim apparent. Etiam umbra minima augetur.

Omne quod in rebus cerni potest, gradatio lucis esse debet.

Aphorismus

Conspectus

Inspice te ipsum deinde rursus te ipsum suspice. Huius rei centrum cor esse debet. Hanc prospectum colē. Homines oculis sentiunt, sed cordibus vident.
Interdum in vita mea difficultates pati coactus sum. Iugum ferre mihi non semper facile fuit. Nihilominus, id suscepi et meam sortem ferre didici.

Cogitatio

Donum Accipiens

Oportet viam ire. Eam veram facio ut me inveniam.
Interdum noctu expergiscor animo perturbato. Tunc primum me in ordinem redigere debeo. Alioquin, dormire non possem.

Affirmatio

Aperitas

Timor hominis, ante omnia, habendus est pro vi movente. Cursus eius secundum effectum suum explicatur.
Multi homines timorem suum agnoscere recusant. Quam ob rem saepe inanes manibus abeunt.

Cogitatio
Fides, spes et caritas dicuntur tres esse vires naturales hominis. Quae iam efficiunt, ad felicitatem magni sunt momenti.

Inspiratio

Cista Alchemica

Lente! – Quibusdam momentis, sola tranquillitas valet. Exspecto. Vasa operantur, elementa mutans. Quaedam emergunt, quaedam eveniunt. Itaque a quolibet interventu me abstineo.
Nunc omnia eveniunt ut debent. Vitrea franguntur, mixtura evaporat. Reliquiae quaedam manent et nunc haerent ubi machinamentum olim stetit.
Fragmenta inter ea sparsa iacent. Intellegere volo quid acciderit. Res gestas hic examinō.
Eventum recreo, tale mixturam iterum ad fervorem adducens. Iterum in se collabitur et tandem explodit. Quae res tubos fragore magno disiecit. Fumus quidam surrexit et foetuit. Fragmenta vitri fracti nunc per mensam et pavimentum sparguntur.
Nunc vix sapientior sum quam antea. Video iterum totam machinam in faciem meam displosam esse.
Num sic esse oportet? Quidquid est quod perperam feci, hoc significat me ad propositum meum non propius accessisse.

Cogitatio

Certa mensura subtilitatis mihi magni est. Ratio cogitationum rectam viam sequi debet.
Credo neminem falso meminisse, sed etiam puto omnes cogitationes esse excipiendas.
Homines cum sua exsistentia concorditer vivunt.

Inspiratio

Quomodo felicitatem invenire

Aliquis in solitudinem secessit aut ad iudicium processit, quia claritatem sibi quaerebat. Ibi, illuminationem petivit et documenta sua accepit.

In principio et fine cuiusque processus est restitutio aequilibrii toti. Circulus tunc nobis completur cum hoc factum et re effectum est. Deinde, omnia more solito pergunt.

Interea, aliquid huic novo initio coniungitur. Momentum affert quod vim habet aliquid boni mihi liberandi. Dummodo in via recta maneam, felicitas mea manet. Quoque gradu facto, totum servo. Cum vitae meae veritati obtempero, omnia melius procedunt. Si quae expertus sum in aequilibrium redigam, omnia bene erunt. Omnis mea vis cum cogitationibus meis de re concordare debet. Ex his ulterius concludo. Per meam ipsius cognitionem, experientiam vitae meae adeptus sum. Quod ad hoc attinet, aliquid hominibus meis cedo. Verum est, dum me ipsum inveni, certis cogitationibus ornari, quae tam singulares sunt ut vix alteri traduci possint. Intima quoque lux umbram suam in me projicit. Haec mihi nonnullas in ipsum meum perspicacias concessit.

Lux apparet, sed ego quoque conscius sum substantiae quae omnia aeque temperat. Experientia mea ut campus contentionis intellegenda est. Mihi magni interest ut agnoscere possim quid mihi bonum sit. Hoc est quod consequi volo. Hoc modo verum me ipsum cognosco.

Ad hoc in hac vita me confero. Quo fit ut cognitio mei firmior fiat.

Omnia sicut sunt reliqui, quia super ea aliquid boni aedificare volo. Nihil eorum aliter depinxi quam iam mihi notum est. Omnia in operibus meis fideliter, secundum veram formam eorum, servavi.

Per veritatem vitae suae, homo ad seipsum redit. In hac vita, me in vita mea ipsa reflectentem video. Fabula mea iter meum in hac vita describit. Hoc iter etiam duces futurorum meorum habeo. Pergere volo quod iam coeptum est. Hoc mihi opus est.

Cogitatio

Causa quae plus quam duo annos praeteriit, iam non erit causa.

Inspiratio

Notiones Psychologicae

Opiniones sunt interdum sicut errores vestibus praeclaris induti.
Cum saepe mihi dictum sit pecuniam in progressu sociali huius civitatis maximi momenti fore, tales sententias commentario carere sinere coepi. Tantum molestum est cum homines omnia dicere necesse esse sentiunt.

Cogitatio
Quidquid in me non perferverit, mihi non verum erit. Tantum bonum quod recte est, perferre potest.

Intellectus
Similiter ac cyclo alchemistarum transformationis, affirmo quae cogito, dissolvō quae creāvī, et capio quae mihi desunt. Hunc cyclum sustineo, quamquam eum invertĕre non possum.

Cogitatio

Patina Petri

Apparatus experimentalis, uniformis et mathematice analyticus, naturae physicae circumiectorum adversatur. Haec enim nullo modo systematice formata est; programmata nescit et nullam rationem subiectam habet, qua nitatur.

Cogitatio

Aesthetica

Saepe me invenio ante ianuas clausas stantem neque progredi queo. Deinde ad me ipsum me converto. Me averto et vias alias inio. Cursum vitae meae ipse statuo.

Epistula comitans

Bene venisti, Salveto, Benignum Salvete

Epistula

Carissime Lector,

Hic in situ interretiali, nomine 'Alchemie' inscripto, invenies vici, quae pars est mei indicis chartarum 'Baukasten'. Opus scriptum meum tibi adire permittere velim.

Nomen mihi est Mathias Schneider, anno MCMLXXV natus. Iam tirocinium ut faber instrumentarius perfeci. Deinde, Offenburgi cursum fundamentarium in arte mechanica secutus sum, post quem cursum cursum vitae professionis mutavi.

Pressantem desiderium sensi me efficacius in societate affirmandi. Itaque animum meum vehementius in studia mea artistica contuli. Iterum iter meum ingressus sum. Hoc modo, mundum meum priorem cogitationum et notionum renovare potui.

Vita suas condiciones imponit. Re vera, quisque fatum suum tantum ex parte regere potest. Ego feci quae potui. Quam ob rem, multa bona paulatim fieri potuerunt. Gratias Deo ago quod hoc verum est.

Sunt autem etiam quaedam res quae ortae sunt, quas mihi adhuc expediendas esse sentio. Ad hanc rem, diligenter inspicio quid in animo meo agatur et nunc agnosco de quibus rebus hoc tempore cogitare velim.
Hoc faciens, multa praeterita recogitavi. Non omnia bona fuerunt. Ad cogitationes meas efficacius ordinandas, programmate scriptorio usus sum et primos textus meos conscripsi. In hoc processu, modos inveni quibus veritatem vitae meae depingerem.
Reperi nonnulla gravia. Omnia mihi satis naturaliter evenerunt. Hic processus creativus est sicut hortus fertilis.
Processu temporis, textus meliores emersi sunt qui mihi quoddam momentum habent. Hi ad fundamenta ponenda mei ipsius inserviunt. Quam ob rem, corpus operum meorum et amplificare et polire potui. Hoc mihi magni est pretii.
Corpus operum meorum nunc constat ex picturis, sed etiam ex scriptis et compositionibus musicis. Continet totam collectionem operum, quae omnia inveniri exspectant.

His temporibus renovationis, ordinem vitae meae adduxi et cogitationes meas libravi. Hoc mihi sensum stabilitatis dedit.
Hic adsum, Mathias Schneider, habitans in oppido amoeno Offenburgi in regione Ortenau. Situm est in Germania austro-occidentali, ad radices Silvae Nigrae. Urbs Argentoratensis prope est. Multos iam annos hic habito. Adolescens re vera in hoc oppido fui.
Artificiose multis modis operosus sum. Hoc facio quia mihi placet.

Vici "Alchemiae" pars est collectionis meae "Baukasten". Hoc spatium destinatur cogitationibus et notionibus meis, ut sunt. Conor conspectum aequabilem de alchemia hodierna evolvere.
Momenta authentica in vita mea quaero. Simplicitas mundi cogitationum et notionum mearum aliquid de me dicere debet. Textura scriptorum meorum vim meam interiorem repraesentat.

Spero te textus meos libenter lecturum esse.

Salutem plurimam, Mathias
Schneider

De

Cogitatio

Sine studio rei, naturam observare mihi visum est tam inane quam candelam sine pice aut capite accendere. Quomodo ullo modo accendi posset?
Hodie multa in forma contracta apparent. Homines non iam integris verbis loquuntur.

Meditatio

Conscientia hominis interdum navi comparari potest. Non est eam oneribus nimis oneranda, alioquin aut eversa aut submersa erit. Praeterea, onera suo tempore deponenda sunt, ut navis ad usum apta maneat.
Assuescere viis probatis et principiis sanis ad hominem in vita sua confirmandum destinatur.

Cogitatio

Creatio Continua

Possibile esse debet aliquid quod iam est conservare, nullo eius parte amissa. Hac in re, homo ad iustitiam contendit, dummodo condicionem suam agnoscere studuerit. Quisquis describere conatur quomodo aliquid sit, primum observare debet quid re vera adsit.
Quomodo quis suam vitam agere velit, hoc unusquisque pro se statuit. Pro his rebus, suae vires sufficere debent.

Ars Linguae

Ventorum Portus

Homines in vita stabiles esse volunt, et ideo suo iure agunt modo huic rei convenienti. Hoc facientes, interdum res sinunt sedare et condicionibus suis assentuntur. Quae de mundo cognoscunt, ea ad vitam suam accommodant. Modus quo ad sua se gerunt clavem veritatis vitae suae praebet.

Impetus

Quidam Rotundus

Matthias Schneider vim et formam sibi petivit, et utramque invenit. Hoc accidit cum percepta seiunctim percipere coepit. Vires a forma seiunctim accepit et eas per se stare passus est.
Sibi quoque formam invenit. Haec complectitur id quod dat, quodque unicuique proprium est.
Ibi sua sponte ut homo apparuit. Possidet aliquid quod eum definit et determinat. Ita esse certissimum est.

Idea

In hac pagina, auctor Mathias Schneider linguam formare conatur ut aliquid creet quod sententiam suam de alchemia hodierna exprimat.
Alchemia est solum fertile rerum emergentium et exstantium. Multa significat generi humano. Eius intellectum in formam utilem redigere cupimus. Auctor in animo habuit semitam huic conatui coniunctam sequi. Alchemia semper exstitit. Certe, hodie sub suo nomine vix exercetur. Hoc vocabulum nimis remotum et nimis infamem habetur.
Tempus praesens, quod magis magisque insigni meum videtur, me ad cogitandum compulit. Multa inter nos his temporibus mutata sunt. Ubi autem mutatio est, ibi est etiam transformatio. Ubi nova oriuntur, vetera quoque evanescunt.
Mores mei quoque per vitam mutati sunt. Sume, exempli gratia, adventum interretis, quod novas communicationis vias aperuit. Earum magnopere utor. His diebus, multitudini interfacium obversor, quae quovis momento adiri possunt. Historia cotidie rescribitur. Cotidie novae rerum conversiones fieri possunt. Quae nunc aguntur, ad omnes pertinent. Vellem aliquid ex iis quae iam de hoc mundo et natura humana sciuntur colligere. Meum esset agnoscere progressus qui exorti sunt et quomodo omnia evolvantur.

Opiniones

Impetus

Viribus meis nitor. Adhaereo iis quae in manibus gero. Pedes mihi firmamentum praebent quod iam novi. Hoc modo, quam optime utor iis quae mihi data sunt. Omnia formam accipiunt. Non semper mihi hanc vitam facilem reddidi. Magnopere cuncta quae iam acciderunt curavi. Vita communis mihi omnia fuit. Sed multum quoque ex ea pendet.
Nimirum, aliquem amicum mihi deligo, si bene nobiscum convenit. Non minus verum est me a moribus dubiis abstinere.
Haec sententia aspra est, sed maturitatem ostendit.

Cogitatio

Foculus spei cum condicionibus

Nihil neges, omnia credas. Hoc modo, homo potestatem suam bene agendi legitime auget.
Medicus est qui aliquid boni de hominibus et natura eorum scit. Pro iis quae fecit, merito multum laudatus est. Gratias Deo agamus quod tam prudens fuit ut scientiam suam cum hominibus modo prudenti et benevolo communicaret.

Documenta

Principium locupletationis linguisticae

Omnia reconciliare satis possibile esse debet. Quisquis in hac re benevolentiam ostendit, probabiliter intellexit quid id significet. Agnitionem negare deteriorationem facultatum propriarum implicat. Denique, quisque inanibus manibus remanet.
Fortuna autem bonos in via sua sine labore propellit. Homines plerumque bona in via sua iusta de causa acceperunt et iis adiuvantibus aliquid reppererunt. Vires semper finitae sunt. Bonum est quod domum tempore redii; domi convalescere possum. Id me reficit. Meae viae sicut circuli convenerunt. Ibi quoque ad finem venerunt. Vitae cursus consummati sunt. Res, quotienscumque potui, ad finem adduxi. Vitae meae aetates redibunt. Haec est eorum natura.
Vitae est structura. Vita in communione culmen attingit.

Cogitatio

Iter hominis ad maturitatem tempus postulat. Quisquis sibi bonum iter quaesivit, ut se in vita constituat et aliquid pretiosi consequatur, difficilius ei est quam ei qui nihil omnino curat. Haec est simpliciter natura rerum. Ego quidem, ad prosperitatem quam consecutus sum, multum laboravi. Nunc sine ea esse nolo.

Quod homines saepe parum aestimant labores alterius, pars est ironiae. Omnibus est suum locum. Ita esse debet.

Sunt in hac vita principia. Id nobis aliquid manifestum facere debet.

Cogitatio

Quisquis aliquid dixit, etiam audiri vult. Verba eius aliquid hominibus significare debent. Auditoribus suis summam attentionem contulerunt et speraverunt aliquid dicendi sui bene acceptum esse. Optime evenit, si intelleguntur.

Documenta

Ars divinandi

Aliquid me movet. Vellem de eo loqui posse. Ad hoc faciendum, cum amicis meis de eo disserō.

Decretum faciendum est solum ab eo qui etiam officium harum rerum suscipit. Homines ex hoc aliquid speraverant. Si homines officia sua implent, in me quoque confirmationem invenerunt.

Documentarium

Latus vitae affirmativum

Cum alios sicut sunt accipere debeam, de hac re nulla est optio. Mihi quaerendum est num paratus sim hos homines esse sinere.

Hoc est novum initium.

Haec vita vivenda est. Itaque multae sunt rationes gratias agendi.

Felicitas in Vita

Ut auctor collectionis chartularum indicis 'Baukasten', Mathias Schneider de iis quae eum movent scripsit. Non omnia quae notavit statim formam aptam acceperunt. In scriptis suis infirmitates facultatis suae linguisticae notavit. Ea postea recognovit. Intellexit se primum debere discere quomodo cogitationes suas verbis ab imo fundare, antequam in incepto suo proficere posset.

Nihilominus, iam scripta sua edidit. In scriptis suis, rebus ex sua experientia notis utitur. Sed etiam certas regulas in opere suo creativo sequendum habet. Vult enim cogitationes, quas suas fecit, more translaticio tradere, ut et aliis intellectui pateant. Scripturae eius ipsae tandem in unum corpus cohaerens coalescere debent.

Omnia scripta sua diligenter examinat, eaque inter scribendum ponderat. Propositum est ei ea paulatim ad bonum sermonis modum perducere.

In hoc genere operis, ex exemplis prosperis documentum cepit de modo scribendi de rebus cotidianis. Ex iis quae iam scit in hoc indice chartarum usus est. Quo faciendo, mox ei clarum factum est quam fragmentaria re vera scientia sua esset.

Interdum, opera eius meliora casu bono oriebantur. Haec integra servabat et, procedente tempore, his exemplis utebatur ut cogitaret quomodo opera sua minus prospera emendare posset.

Pergeunte hoc opere, mox melius intellexit quid in cogitationibus suis notandis pretiosi inveniret. Quodam tempore etiam primos eventus qui vitam eius affecerant accurate describere potuit. Hoc modo demonstravit verba quibus ea exprimerentur re vera exsistere debere.

Perrexitne in hoc opere, plures modos efficaces eorundem cogitationum exprimendarum invenit, et has variationes quoque notans conservavit. Itaque amplitudo operum eius crevit.

Hoc thesaurus creationum suarum, a Mathia Schneider editus, non solum opus artificis continet, sed etiam statum praesentem eorum quae vitam eius pretiosam faciunt complectitur. Ex eo intellegi potest quid intra eum agatur et quomodo in vita se gerat.

Documentatio

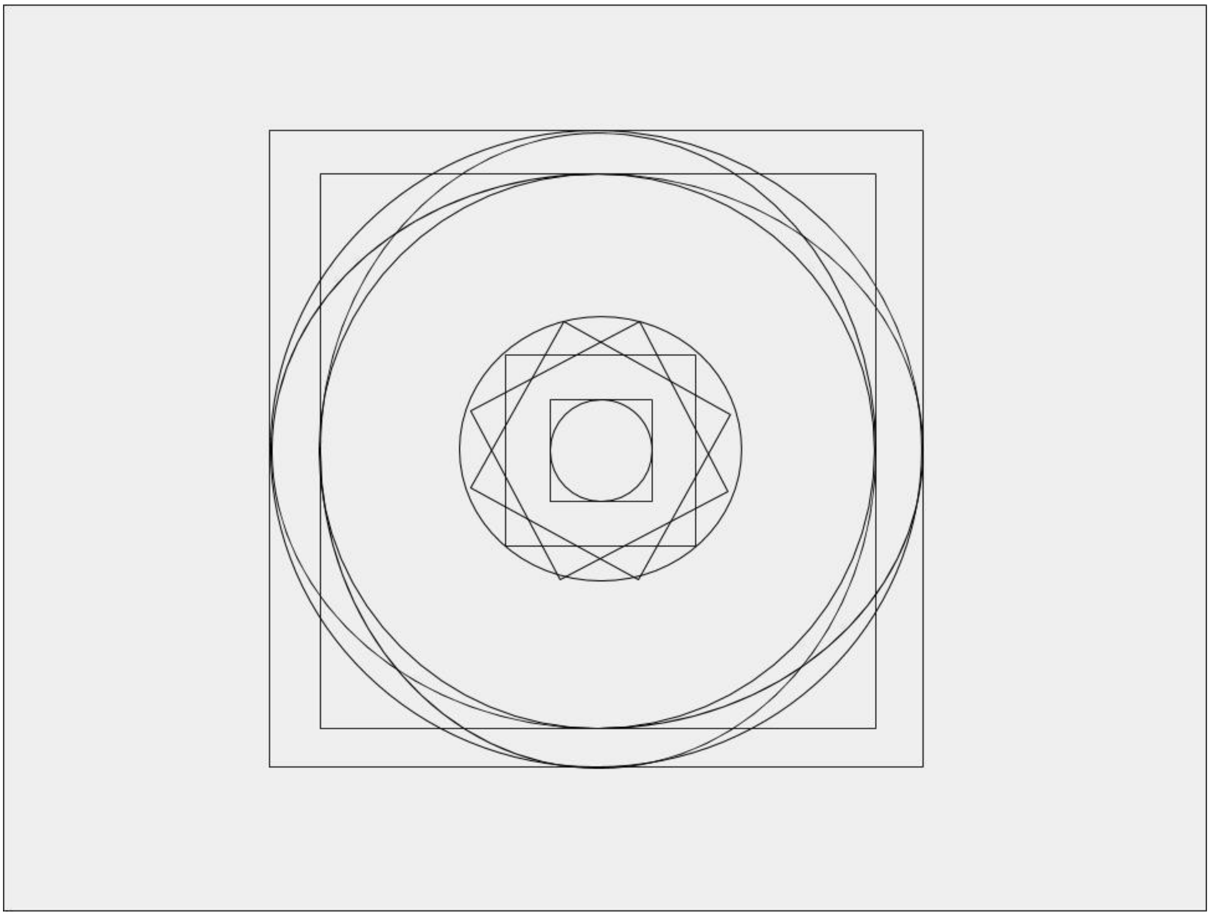
Vis Memoriae

Paucis verbis, utilitatem practicam bonae memoriae demonstrare possim. Res vitae meae recordari possum. Hoc adiuvante, meum centrum invenio.

Documentatio

Norma

Quidquid mihi aliquid significavit, id agnovi. In vita mea, agnosco et bona et mala esse. Vita mea tales experientias secum tulit. Profecto mihi licet ex iis haurire.
Cum aliis conveneram et cum eis locutus sum. Cogitationes nostras communicavimus. De iis quae in vita nostra acciderant locuti sumus.
Hi libenter auscultaverunt, sed etiam responderunt. Quod aliquid fructuosum efficere potuit.
Unusquisque fabulam habet quam narrare potest.

Lingua ignota

Meditatio

Linguae usus mihi interdum salutaris est. Narrationes audivi et aliquas ipse scripsi. Carmina creata sunt.
In hoc processu, quaedam problemata penitus excogitavi. Quodam tempore, sententias et meam ipsius introspectionis formam, ut mihi gratissimum modi exprimendi genus, repperi.

Documenta

Crepusculum

Semper mihi fuit nexus cum praeterito. Memoriae meae plerumque momentum suum retinent. Ex eis vires ad vitam haurio.

Cogitatio

Ratio notionis

Vera vitae condicio hominis ex praeceptis ei datis oritur. Formamur iis quae nobis praescribuntur. Opus meum a me ipso, seiunctim ab iis qui me circumstant, creo.

Inspiratio

Iter continuum

Quisquis de vita sua cogitat, debet etiam se campo communicationis dedere. commercium cum aliis fructuosas progressiones efficere debet. Quam ob rem magno momento linguae usus sum. In ea spem meam pono.
In hoc opere exsequendo, curo ut verba suo sensu usitato adhibeantur.
Cum textus compararem, semper memoriae sermonum iuventute habitorum usa sum. Hoc mihi fons pretiosus est.

Cogitatio
Pulchrum est bonum accipere. Qui autem agnoscunt quid ex eo lucrantur, felicitati suae favent.

Documenta

Elementa additicia

Principium ex philosophia Extremae Orientis: Nihil agas, et nihil inactum manet. (Sententia)
Planta folio folio floret. Ubi arbor satis copiarum illius virium vitalium, quae in foliis eius continentur, habet, se renovat et crescere pergit. Ita planta non solum maior sed etiam fortior fit.
Ex hac sententia hauriens, mihi regulam directivam inveni:
Semper cogitationem tuam suscipe sicut iam tecum fuit. Eam in formam linguisticam aptam redige. Deinde veritati eius assuesces.

Inspiratio

Fundamenta Delineationis

In itinere meo per vitam, per hunc mundum ambulo. Hoc faciens, imagines collegi et aliquid ad vitam vocavi.
In operibus meis scribendis, eo principio usus sum ut opera hominis significare possint. Quisquis textus meos legit, suum iudicium faciat quomodo intellegendi sint.

Cogitatio
Via ad caelum, ut videtur, recta per inferos ducit. Hoc religiones antiquae docent.

Cogitatio

Detachmentum

Ius in caldario bullit.

Olpa in fulcro stat et igne calescit.

Ex hac imagine hauriens, terminos quos in hoc contextu novi describere velim.

Ius

Mixtura ingredientium.

Caldarium et fulcrum eius

Elementum neutrum

Foculus

Fons caloris

K.I.

Impulsus

K.I. = A.I.

Machina discit interpretando ea quae ei data sunt.
Cum machinae memoria data est, in qua coniunctiones per se creare potest quotienscumque necessarium esse iudicat, solum requiritur approbatio ordinis agendi ad machinam ad decernendum incitandam.

Documentatio
Quocumque modo scientia hodierna orta sit, omnia quae scientia appellanda sunt pertinent. Scientia per se manifesta est. Non homo elegit quae scienda sunt. Res mutabilis est; numquam optativa fuit.

Impulsus
Cum genus humanum et Absolutum in concordia inter se constituta sunt, tunc generi humano incipit status in quo cum se ipsis unum sunt.
Reapse, tunc eorum vita incipit.

Cogitatio
Locus ubi me invenio dictat quid mihi possibile sit.
Perceptio mea temporis quod nunc experior exprimit quid mihi hoc ipso momento in discrimen veniat.
Substantiam quam tracto in statu vincto relinquo, ita essentiam eius in futurum servans.
Haec omnia non sine aliqua cogitatione perfeci. Assero mentem meam et res hic evenientes inter se congruere. Pars minor mea est. Ad maiorem spiritum me converti. Hoc faciens, me integravi. Oboediens esse volo. Laetus officium meum exsequor.

Documenta

Aestimatio ordinum magnitudinis

Omnia cum cura agenda sunt. Ita agendo, actio impetum gignit ad ea quae sequuntur. Cursus quem teneo servandus est.
Interea, omnia suum tempus habent. Nihil melius eveniet, si festinetur. Ubi quis momentum, quo aliquid fieri potest, comprehendit, ad veritatem altiorem pervenit. Quae sunt, pretium habent. Sunt et manent.
Ibi aliquid perficio. Aliquando oneror, et aliquando ex eo liber ero. Ibi
voluntatem meam inveni. Se ut vires meas manifestat.

Cogitatio
Simulac codex interpretari potest, etiam tractatur.

Impetus

Rete

Unusquisque hominum suum cum proximis necessitudinem habet. Omnia quae hominem accidunt, a natura eius afficiuntur.
Hoc habendum est instrumentum superiorum potestatum, quod homo sola vera integritate sustinebit.

Cogitatio
Ignis, aqua, aer et terra pars creationis sunt. Nemo ea possidere potest.
Unusquisque solum possidere potest quod in manibus tenere potest.

Cogitatio

Umbra et lux

Terra securitatem praebet; caelum ordinem praebet.

Cogitatio

Argumenta

Dum modus meus operandi non agnoscitur, nihil operi meo addendum erit. Quam ob rem aliorum in hac re praecipitem interventionem repulsi. Nihil contulerunt. Ne sermones quidem eorum verbis meis accessionem praebuerunt. Quomodo igitur colloquia cum paribus meis causae meae prodesse potuerunt? – Plerumque non sunt. Ut creator sermonis, quae observo, enuntio. Hoc faciens, etiam in verbis meis animadverto aliquid quod, in opere meo, mihi occasionem praebuit ut meos nexus profundiores facerem. Ibi textum verborum texui et postea his scriptis pro duce usus sum.

Interim, est aliquid quod notare debeam. Multa iam per linguam expressi eo modo qui mihi rectus videbatur. Sed in me, aliud quam lingua eloquium meum formavit, quod magis magisque intellego. Cogitationes, quae verbis meis fundamentum sunt, non verbales fuerunt et sic se praebuerunt. Hoc per tempus omnino non mutatum est.

Omnia quae dimisi ad gradum non-verbalem redierunt et ibi effectum suum bonum habuerunt.

Itaque vires animi mei in cogitationibus et notioneibus quae meae sunt ancuro. Quidquid inter eas non verbalium est, summae est notae. Effectum habet directum et immediatum.

Quam ob rem, imaginationem in forma verbali linguae agnosco, cum veram speciem formae eius non verbali tribuere velim.

Hoc comprobari potest.

Ratio quae exstat multis modis repraesentari potest, sed reapse una tantum est.

Ad rem

Impulsus

Unum tantum momentum habui quo viam meam sequerer. Nunc autem eam sequi possum. Hoc faciens, ea ago quae mihi conveniunt.
Ita res conficio. Favent mihi venti.

Cogitatio

Inspiratio ad vitam conscientem

Additamentum cogitationum mearum his sententiis mihi sensum stabilitatis praebere debet. Quae dicta sunt, consideranda sunt. Minime enim levia sunt.

Consilium

Pulvis adamantinus

Quod quis agnovit, id quoque libenter amplexus est. Scientes bona ex bonitate oriri, mores suos purificaverunt. Verba eorum et cogitationes itaque concordes apparuerunt. Ex rebus aliquid effecerunt.

Impetus

De Nobilitate Hominis

Ventus animum humanum sensu propinquitatis imbuit.

De indole et natura

Cogitatio

Dum aliquid sentis, cetera omitte. Res quas habes, tibi aliquid significare debent.

Cogitatio

Omnia ut sunt, sic relinque.

Nonnulli fortasse secum cogitaverunt non rectum esse omnia sicut iam sunt relinquere. Sed quid aliud exitus esse potuit quam hic?

Poema

Saxum et ancora

Saxum et ancora alicui esse aliquid valet. Talia felicitas
nobis concedatur.
Tum rursus omnibus gaudebimus.
Optimum est tibi comitem quaerere.

Errante, etsi solus es, tuam viam sequere. Ita, o homo,
pro causa tua cum vigore sta. Cogitationes tuas coge.
Semper prope te tenendae sunt.
Id pulchrum esset. Inveni illam ponticulum.

Noli vacillare.
Redde verum iis, quibus vere
delectatus es. Tunc aestus vertetur.
Aliquando mihi pro hoc consilio gratias agēs.

Gradus tuos explora et habitum quoque
ambulationis tuae attende. Leve incede; munus
tuum nondum confectum est.
Ubi hoc plene perfeceris,

sicut invenire pacem animi debet.

Tum gaudium tuum sentire poteris.
Quod consecutus es iam bonum est.
Exiguo multum efficitur – hoc satis est.
Nunc tandem proficiscamur.

Inspiratio

Pax Necessaria

Pacem servare debet esse praeceptum quod servare volo. Sine pace experta, multa hic non manerent sicut adhuc sunt.

Carmen

Fides

Verbum habeo quod
dicam. Ad te id dico.
Audi me.

Est verbum quod dicere
volo, verbum tibi.
Quaeso, sine me.

Sinite me penitus vobiscum
esse, hic et nunc.
Hoc non verbis solis fieri debet.

Illud momentum,
cum gaudium tuum mihi aliquid
significat, id in verum convertere volo.

Adiuva me
ad te viam
inveniam.
Quaeso, me
accipe.

Poema

Crepusculum

Multi iam anni praeterierunt. Quid boni
mihi attulerunt? Quid mihi ipsi servavi?
Quam obscura est nox haec.

Ah, tenebrae me ita ceperunt. Me timore
impleverunt.
Tantum haesitanter mihi clarum factum est
quod nox iterum ad finem vergit.

Nunc tempus esset
illius.
Nunc est tempus
intellegendi
quod etiam horae tenebrosissimae mox
praetereant. Parate vos ad id.

Poema

Scientia Ancorata

Quod in libro scriptum est, certum est.
Si eius verba intellegere vis, ea percruciare debes.
Tibi est de quibusdam rebus cogitandum.
Ceterum nihil nisi stercus esset.

Hoc modo, lector firmus manes.
Sit haec sententia tua. Ad hoc eam
accinge. Tunc in ictu oculi intelleges.
Esto agil.

Fac ut tibi recta sint. Errores numquam
cuiquam profuerunt.
Sed in libris, errores in aeternum manent.
Quam multi ob hanc rem indignati sunt.

Noli vestigiis eorum sequi.
Via tua te ad centrum tuum ducit.
Paucos gradus bonos fac.
Semper paratus esto, sed et spiritu dives esto.

Inspiratio

Onus Integrum

Omne quod perfectum est, debet esse
totum. Totum stabilitatem possidet.
Quod stabile est, firmum mihi fundamentum dat.
Res quae mihi subsidium praebuit, me fortem
facit. Quod me fortem facit, me adiuvat ut
perseverem.
Postquam perseveravero, omnia tandem bene erunt.

Cogitatio

Quid dicam?

Steti ibi inani, sicut Bella Dormiens in silva. Ita res se habet – amara et frigida.

Quid fiet?
Quid dicam?

Cape cito aliquid. Ita
melius erit.

Omnes aliquando exuuntur. Interdum
etiam sub veste nudi sunt.

A castello aedificando ad Babbel

Cogitatio

Miraculum Pertinendi

Ut asinus, asinum quaero. Ut
equus, equum quaero. Ut
canis, canem quaero.
Sed quid ut homo quaero?

Meditatio

Vir et Mulier

Meditationes in hodierno Horto Edenis abundant. Nemo
iam alteri ignoscit.
Nihil iam recte se habet.
Subito, notio recti emersit et se
affirmavit.
Regulae innumerabiles fuerunt,
quae mihi nihil boni significabant.
Hoc me tam insatisfactum reddidit ut me vomere cogeret. Interea,
genus humanum paralysatum esse videtur.
Omnis felicitas quam hucusque novimus hoc
modo deleta est. In praesentia, amor vitae
mortuus esse videtur. Communitas iam nihil
valet.

Rhythmus

Humor

Iocus, iocus, iocus – risus.
Deinde alius similis crepitus accidit.
Sed non est risus qui postea ex parietibus resonet. Ita res se habet.
Iam omnia nimis taediosa fuerunt.
Praeterea, omnes yawnant; nemo vult tale aliquid legere.

Veritas

Ne verbum unum quidem nimium est

Nullum verbum benevoli consilii in bello nimis saepe dicitur.
Omnes ibi parum benignitatis exspectant.
Omnes ad id tempus habent.
Etenim, nihil aliud fidele est.

Dadaismus

Melius est bene se gerere, sed fortis

Malo esse ego, ego, ego, ego, ego, ego.
Sum, sumne ego ille, ego cum sensu, sumne, sumne, sum.

Puncturae

Nullum dolus

XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX
X X X X
XXXXX XXXXX XXXXX
XXXXX

Cogitatio

Natura

Multae nugae in capite meo versantur.
Sub comae meae spissae, res interdum
aliquantum confusae fiunt.
Huiusmodi mihi identidem accidit.
Post diem operosum, res ita simpliciter accidit.

Poema

Desperatio

Multa iam scripsi. Verba non facile
est perquirere. Manifesto erroribus
plena sunt.
Aliquando sentio quasi ex alia planeta sim.

In eis apparent dicta callida. Stultus sum.
Ita putavi.
Sed haec cogitatio aliquid in lucem protulit:

Quidnam mihi accidit?
Quis mihi ignoscet ob opera mea male facta? Est aliud de
quo hodie cogitare velim.
Quis mihi amorem suum impertiet?

Quis delectatur perlegendo opera mea? Novine
quemquam qui talia faciat?
Quam obscura est nox?
Quando tandem lux orietur?

Quid est quod me sollicitat?
Hoc ipsum modo a me ipso quaesivi.
Statim mihi res clara facta est. Vita
mea est.

Nihil aliud quaesivi. Deinde
maledixi.
Tamdiu felicitatem petivi. Ut verum
dicam, hoc mihi ipsi imposui.

Nihil per id consecutus sum.
Vix dies ullus fuit qui non alteri similis esset…
Quodnam est hoc fatum quod mihi obstat?
Quid tandem totus huius rei est?

Itaque iterum constitī… Quis de me
bene sentiet? Quid horum mihi verum
est?
Vita pulchra est, sed interdum etiam mira esse potest.

Carmen

Vigorosa Defensio Iuris

Picus ius suum domus rogo firmo defendit. Quo, magna ad arboris molestia, in medium eius foramen ciet.

Cortex scinditur, cortex frangitur. Tamen picus in ea nondum finem fecit. Altior et altior penetrat. Arbor stat firmiter, procer. Sic sit.

Poema

Minuta

In capite habeo nugas quasdam
praeclaras. Hae nugas cordi meo
valde carae sunt.
Ego ipse piscis parvus sum et
saepe iocari amo.

Itaque cogitationum mearum monumentum scribo.
Sic intellego quae video.
Et dum hoc facio, multum rideo.
Ita res hic evenerunt.

Pergo cum eo.
Pulchrum est, nonne?
Laetus sum me tam hilarem manere.
Spero te me bene intellegere posse.

Inspiratio
Magia huius momenti me penitus commovit.
Eam tecum communico. Aliquid sensi.

Meditatio

Illuminatio

Educatio vocatur, non exspoliatio, et
educatio, non oppressio.

Cogitatio

Proclamatio

Interdum me ad novam condicionem paravi.
Hoc feci ut aliquid boni de rebus mihi notis dicere possim. Deinde aliquid temporis cogitanti impendi.
Reapse, nihil aliud quam cogitavi. Illae horae plerumque mihi utiles fuerunt.

Poema

Cicatriz

Interdum, aliquid me vehementer
commovit. Id meam
tranquillitatem animi magnopere
perturbavit.
Deinde rem diu cogitavi.
Id deinde somnum mihi eripuit. Media nocte,
subito experrectus sum. Tunc re vera animum
meum perturbavit.
Et tamen nihil est nisi macula.

Cogitatio

Minus est plus

Plerumque bona invenio eo ipso loco ubi sum.

Poema

Pedestris

Interdum longas vitae vias peragravi.
Attamen quaedam res me tam magnopere affecerunt ut vix
ullo progressu fecerim.
Id me animo fregit.
Me quoque perturbavit.
Nihilominus, iter meum continuavi. Talis
est vita mea.
Multae mihi occasiones non fuerunt.

Cogitatio

Rana optime spirat. Malas inflāt.
Ranae vociferatio valde clara est.
Etenim, alioquin vix id audiri potest.

Stellae in caelo vespertino videntur;
pax et quies super nos descendunt.
Id tamen strepitum ad stagnum non sustulit. Natura est;
ita esse debet. Bene nocte.

Cogitatio

Nec mirum

Ratione habita eorum quae scientia iam nobis demonstravit, plene intellego miracula exstare. Etenim, nos homines adsumus.

Poema

Ordo primum

Quidquid nobis magni interest,
id non sine causa fecit. Id
nunc aggrediar.

Itaque id luto. Echo, sonus
resonans, me doluit.

Omnes magna voce loquebantur.
Omnia in tantam confusionem
evaserunt. Id solum damnum peius
facit.

Mox huiusmodi satis
habebo. Tunc nimium erit.
Hoc est quod hic simpliciter notare volo.

Methodologia

Impetus

Si te ipsum non satis nosti, neminem re vera cognovisti.

Cogitatio

Donum

Arcanum vitae non est aliquid quod simpliciter aliis tradere velis. Non tam vile sit. Tibi serva quae tua singularia sunt.
Omnia quae vitam tuam constituunt intra te cumulari sinito. Etenim, vita tua est. Ibi tandem tacuisti. Aliquid intra te solidatum est. Spiritus tuus talibus momentis dives esse debet.

Impetus

Pronuntiatio

Iure meo insisto. Libertatis loquendi est etiam libertas a loquendo. Non necesse est mihi cogitationes meas proferre. Laetus sum quod cogitata mea mihi servo.

Consilium

Germen

Quid possideo? – Omnes fortasse sellam, poculum, cochleareque habent. Haec sunt res corporeae. Ibi simpliciter adsunt. Hoc multa secum fert.

Cogitatio

Homines debent aliquid consequi cupere et id efficere posse. Quod ad hoc attinet, homines recte sibi opus aptum quaesiverunt.

Inspiratio

Collectio verborum possibilium cogitationem nostram ut hominum locupletat. Verba suam melodiam habent. Quod dicitur, sonum proprium habet. Voluntas oritur.

Ratio

De matrice operando

Per 'matrícem' intellegō nātūram textiūrae regulāris aut īrregulāris. Textum structura insignitur quae in fabricatione apparet. Haec structura agnoscitur. Textum pondus proprium habet, sed etiam quandam asperitatem, qua qualitas texturae cognosci potest. Hac cognitione fretus, statui ad quid quodque textum aptum esset. Magna cum laetitia materiam idoneam ad opus meum selegī.

Textura materiae in eius confectione determinatur. Matrix textilis non solum ad stabilitatem eius, sed etiam ad alias eius proprietates confert. Praeterea, filum, quod materiam rudem constituit, suam propriam structuram habere debet, quae vicissim matricem imitatur. Qualitas materiarum rudium et qualitas processuum fabricationis qualitatem panni determinant. Nodi vel coniunctiones in eo repertae etiam partes egerunt in panno ad certos usus aptando.

Etiam pictura picta proprietates textilis ostendit. Quamquam color singulis penicilli ictibus adhibetur, pictura tamen structuram distinctam habet. Ictu in ictum, pictor motus intra opus facit. Hoc faciens, sibi aptum compagem statuit. Haec igitur est compages integralis. Non necesse est eam corporalem esse.

Picturae aliquid habent quod eas tapetibus similes facit. Sicut nodi tapetii, cum optime exsecuti sunt, regulariter disponuntur, ita pictor quoque certo modo adhaesit, quo uniformitatem singulorum operis sui stratorum curavit.

Schneider igitur per 'matrícem' structuram internam rerum intellexit. Quae quidem structura percipi et agnosci potest.

Inspiratio

Cum verba locum suum rectum invenerint, significationem accipiunt.

Cogitatio

Dolor est sensus. Multis hominibus, sensu carere est tormentum.

Cogitatio

Magia

Magnum discrimen est inter numerum et quantitatem. Numerus valorem suum intrinsecum habet, dum quantitas summam unitatum repraesentat. Quaedam res coniungi non possunt, sed neque seiungi sine detrimento.
Idem de verbis valet.

Intellectus
Opinio quod etiam minima pars mundi corrupta sit, falsa est. Pigritia semen non fert. Tantum bonum se propagat. Substantia vitae primordialis bonitatem suam non sine causa possidet.

Technocratia

Cogitatio
Cui omnia ab initio recte cesserunt, ingenio non eget.

Ratio

Exempla

Volo ut ab aliis qui me circumstant intellegar. Ad intellegendum efficiendum, magni interest sententias claras proferre.

Inspiratio

Fidelitas

Verba sunt sicut resonantiae. Scenam sonorum creant.
Quisquis bonae pronuntiationi se dedit, clavem veritatis intra se fert.

Cogitatio
Nemo umquam sibi miseriam optavit.

Documentarium

Spiralis Deorsum

Difficile est bene vivere. Tamen unum certum est: bona bona gignunt.

Cogitatio

Prisma

Lux viam invenit.

Cogitatio

Transcendens

Noli temere per silvas errare. Noli arboribus
ramisque ad viam inveniendam uti. Melius est
aliquid magis insigne eligere. Cognosce
ubi sis.

Interea, quid tibi acciderit cogitas. Id
meditaris.
Tempus tuum proprium intra te firmatur.
Hoc tempus in laetitia tua resplendet. Ratio igitur
potentiae tuae manifesta fit.

Hoc aliis mirum videbatur. De eo non multa
sunt dicenda.
Quisquis tam excentricus fuit
nemo cum eis agere vult. Tibi ipsi
viam facienda erit.

Vita difficilis est cum tot
res aguntur.
Habēris aliquantum
singularis. Hoc
minime est
praeclarum. Id te
modo perdit.

Illusiones

Structura Linguae

Lingua et memoria

Conte

ntio

Conte

nt

Cont

Str

St

S

SS

SS

S

SSSS

SSSSS

SSSSSS

Cogitatio
Ex connexione causali inter experientias nostras, agnoscendum est semper possibilem esse rem inopinatam.

Cognitio

Cogitatio

Tenebrae mundi

Lux quoque resonatorem requirit.

Cogitatio

Facultas discendi

Felicitate mea propria mihi consuetum esse oportet. Id procul dubio eveniet.

Cogitatio

Realitas

Realitas vitae totum quod exstat constituit.

Cogitatio

Vox hominis

Mea felicitas in vita ex meo moribus pendet. Ego eius rationem reddo.

[Sensus] = [Tonus + Expressivitas verbi] Cogitatio

Assuescere

Quod vigorem voco, in me manere debet.

[Vita] = [Sphaerae vitae + Gradus vitae]

Cogitatio

Condicio

Conspectus amplior mihi fundamentum praebet.

[Ordo] = [Chaos – Energia]

Cogitatio

Conscientia

Quod verbis aliis tradere possum, idem tam facile adhibere possum ad vitam meam formandam.

[Totum] = [Notum + Ordinatio Experientiarum] Cogitatio

Eventus

Aliquid agnoscitur cum verba proximorum agnoscuntur.

[Proprium] = [Intellectus + Apertio] Cogitatio

Impetus

Non solum sua vis, sed etiam inopia eius, impetum nobis dedit.

[Motus] = [Potentia + Libertas]

Adaptationes

Cogitatio

Synthesis notorum imaginem gignit. Hoc modo, conscius fio mei orbis phantastici. Optime, cogitationes mentis meae corporat.

Quae iam per opera mea tradidi, pondus quoddam vitae meae habent. Hoc plus minusve contentus sum. Interdum scripta mea ex post recognovi et ea magnopere contrahi. Scaex verborum autem integer mansit. Est scaex 'domus'.

Scripturās meās compluribus vicibus quam maxime potui contrāxi. Deinde, omnia iterum sicut evenerant relinquī.

Cogitatio

Hodie moneta erit attentio aliorum.

Cogitatio

Materia

Facta notissima sunt, sed de iis sententiae diversae fuerunt. In natura rerum est ut licet res aliter sentire.

Documenta

Manus Adiuvantes

Credo in principium mutui auxilii.

Documenta

Filum Argenteum

Cursus hominis providentia regitur. Quod quis sibi invenit, non semper est quod elegit.

Inscriptio

Cogitatio

Generationes praesentes non legatum, sed fatum quod numquam participaverunt relinquunt. Non fecerunt ut impossibile possibile fieret; immo, propter eos, possibile impossibile factum est.

Ratio

Ad mundum interiorem

Meum munus erat a me agnosci et quoque perficere.

Documenta

Ut opus meum recte faciam, paucis rebus mihi opus est. Plerumque ad mensam ad laborandum sedeo. Primum, instrumenta expono. Deinde, omnia quae ad opus meum necessaria sunt, ad manum parata habeo. Nunc paratus sum.

Inspiratio

Unusquisque vitam suam habet et, cum ea, suam fabulam narrandam.

Cogitatio

Qui bonum sciunt, ad malum confugere non egent.

Transformationes

Exemplum

Transformatio in formatione sermonis

Cur tam multa scribo? – Bene, quia lectione delector.

Poema

Resistentia

Transformatio in verbis superioribus posita

Charta alba – mens pura
Si in verbis invenio, ea tantum non agnosco.
Nihil consecutus sum; ut opinor, non fuit fati. Diu mihi
ipsi adversatus sum.

Cogitationes meae me
vexant. Exsistentia me
catenis alligat.
Fessus videor; non plane vigilavi. Illa
bona momenta mihi deesse sentio.
Paene nolo me defendere. Id me
vexat.

Aliquando ad id redibo.
Me ipsum exprimo. Verba mea ex corde veniunt. Me
ipsum cognosco. Vim habeo.
Quod non agnosco, esse sino.

Prospectus latior

Impulsus

Consilia magna facere est quasi catenam circum talum.

Cogitatio

Cum rara memoria mihi sint praecipua momenta laetitiae meae, vita mea hucusque non facilis fuit.

Cogitatio

Opus

Bona ex bonis veniunt. Ita credo.

Monas

Idea

Confusio Caelestis

Quomodo Terra Solem circumire potest, si interim non stetit? – Estne haec spira quam planeta Terra pro via sua experitur? Potestne orbita nostra eadem esse ac circulus vel etiam ellipsis? Sed quid, interim, factum est de principio mechanico 'actio aequalis reactioni'? Nonne hoc etiam hic valere debet? Nonne Terra Solem, et Sol Terram, semper vi aequali attraxit? Nonne Sol quasi saltationem ventris ageret, dum nos eum circumimus? Quo alio modo haec omnia congruere possunt, nisi eo modo quo ea in caelo videmus et ut totum intellegere conamur?

Strategia

Interrete ut ludus personarum

Est aliquid quod recte agendum est. Huic rei me dedico.
Situm datam pro initio capio et quod de ea scio clare enuntio. Id cerni potest. Textum qui inde ortus est agnosco. Eum iterum atque iterum lego. Haec omnia denuo in animo meo coeant. Volo ad interiora spectri mei pervenire et ex eis agere posse.
Verba quae inveni, examino. Vera facta sunt. Ex nuntio eorum, aliquid de iis quae post ea latent intellegere conatus sum. Tandem denique licebit me componere cum iis quae vitam meam cotidianam constituunt.
Vita cotidiana perpendo et aestimo. Hoc in consilio, decerno quid agam. Munus meum definiō.
Eventa a hoc puncto resolvo.
Haec pars magni momenti est. Hoc ad praesentia pertinet, sed in futuro quoque ex his rebus ad radices meas redibo. Respicere etiam est redire et reverti. Ibi aliquid fieri poterit quod 'transformationem alteram' appello. Id me adiuvare debet ut meam exsistentiam ut hominis intellegam.
Sicut filum in fusore, omne quod mihi destinatur patebit. In ordine certo apparet. Unum post alterum in lucem venit et mihi clarum fit.
In tali processu versor.

Omne quod significat verum erit. Quod aliquid efficit, id ostendit id pertinere. Nemo totum conspectum cernere potest, sed eius principia plane manifesta sunt.
Pauca mihi instrumenta praesto sunt quibus et ordinem rerum propositum agnoscam et ei assentiam.
De his cum bonis amicis disserō.
Hoc faciendo, id quod veritatem rei esse percipio, iterum confirmo. Id notō sicut mihi apparet. Respondente autem, momentum huius processus confirmatur, sive assentitur sive dissentit.
Hic impulsus non solum cupiditate agnosci per assensum movendus est, sed etiam rationem habere debet quod singula notitia absoluta sunt et inter se distingui possunt. Tamen haec singula notitia tam finita sunt quam omnia phaenomena in hoc mundo.
Per tales cogitationes perspicaces, hoc exsistens examinare possum. Hoc faciens, singularum rerum intellegentiam adipiscor. Intellego quid sit earum conscium esse.
Certi cogitationes mihi occurrunt; certae notiones formam acceperunt.
Ex hoc momento redintegratae cognitionis, has notiones redintegratas in rationem ducere possum. Hoc modo, aliquid in me oritur quod pro gradu vitae meae habeo. In eo, orbis facultatum mearum formam accipit.
Illud quod iam est arx erit, propugnaculum meum. Super talem arcem aedificare possum, quia iam exstructa est. Itaque ab aliis spector qualem me eis praebui.

Documentatio

Independentia

Ut homo, in vita mea approbationem ab iis qui mihi magni sunt quaero. Illi mihi, plus minusve, id quod mihi opus est concedunt.
Itaque vires ex circumstantiis meis haurio ut eas transformem.
Hoc faciendo, disco res futuras praeordinare. Consilia mea inspicio et me parō. Volo opus quod suscipere intendo bene evenire.
In vita mea cotidiana, saltem res praecipuas quas suscipio perficere debeo. Ante omnia, hoc est opus meum. Per opus meum vim vitalem haurio; me instruit.

Meditatio

His temporibus, cum neque scientiae naturales neque ars sermonis magni aestimantur, non facile est de his rebus inter pares homines sententiam suam tueri. Cito enim externus habetur qui se defendere conatur.

Cogitatio
Si ordo in mundo esse potest, hic certe omnibus hominibus aeque pertinet.

Notio

Holismus

Cum de rebus datis cogito, interdum existimo omnia et nihil inter se coniuncta esse et neutre unum integrum efficere.
In hoc toto, mundus physicus se per leges suas et principia naturae manifestat. Quae omnia sunt logica, clara et disputationi patent.

Homo communis

Impetus

Conversio hominis ad res spirituales praesupponit eum necessitatem quandam habere intellegendi fundamenta suae exsistentiae.

Documenta

Naturae dotes hominis

Omnes homines illusionibus obnoxii sunt. Unusquisque suos fines habet. Itaque verba mea diligenter eligo et de mea exsistentia loquor. Hoc faciens, normae me conformo. Res quas scio agnosco et aestimo.

Verisimile est opera hoc modo producta, prorsus recte, ad fundamentum vitae meae consolidandum apta esse.

Impetus

Ex rerum phaenomenalium huius vitae, qualem eam experior, natura iam produxit copiam impressionum quae me afficiunt. Impressiones quibus me formavit, quodam modo, singulares sunt. Itaque, ego solus satis felix sum ut talem rem expertus sim. Quid hoc aliis significet, ipsis inveniendum est.

Cogitatio

Omnia iam adsunt. Mihi tantum cognoscendum est quid reapse adsit, ut me ad has condiciones aptem.

Inspiratio

De minimis beneficiis

In vita, veritatem quae mihi loquitur quaero. Intellego aliquid simile mihi proponi, sed id ne minimam quidem similitudinem cum illa habet.

Cogitatio

Lux Intima

Fides hominis ex ipso oritur. In certitudine spei suae nititur. Itaque se committit iis quae amat et colit.

Notio

Aliorum prospectūs

In opere suo creativo, auctor Mathias Schneider suo singulari scientia utitur.
In colloquiis cum amicis suis, opus suum commemorat. Hoc, tempore procedente, ei facultatem dedit ut eorum sententias exploraret.

Documenta

Natura hominum

Ut homo, quae ex vita mea scio, praesertim sunt quae mihi ipsi acciderunt. His mihi utendum est.

Eventus Harmoniose Accidens

Idea
Quisquis exemplis usus est, iis ad aliquid illustrandum usus est.
Omnia ita accidunt ut veritatem rerum referant.

Affirmatio

Integritas

Cum scintilla opus sit, accende candelam aut facem. Serva splendorem earum. Verba hominis rationi eius testimonium perhibere debent. Lux invenietur ubicumque flamma exstat.

Documentatio

Eventus Harmoniose

Manifestationes naturae eodem modo persistunt. Leges suas proprias habet. Quapropter, et rerum florentia et earum progressus praevideri poterunt.

Structura Linguae

Chakras

In Yoga et Tantra, centra energiae humanae chakras appellantur.

Documentatio
Informatio eodem modo ac vis intellegenda et explicanda est.

Consuetudo

Cogitatio

Pugna

Omnia sunt sicut putaveram. Haec quoque cognitio sub eadem stella cadit. Interdiu sol lucem suam in nos effundit et omnia oculis nostris plane conspicua reddit.

Impetus
Homines secundum id agere debent quod intellexerunt.

Consilium
Quisquis assidue ea quae iam scit retractat, mox aliquid novi quod emersit inveniet.

Cogitatio

Echo

Iter meum perficiens me ad agnoscendas virium mearum angustias adducit.

Impetus

Consecratio

Imaginationem meam ex praesenti rerum experientia haurio.

Impetus

Aesthetica clavis esse debet felicitatis nostrae in vita.

Illuminatio

Impetus
Sine pondere est fundamentalis forma vis. Casus liber est fundamentalis forma motus. Immobilitas est fundamentalis forma differentiae.

Cogitatio

Indicium

Origo hominis hodierni esset praesens definire, quia scire debet ubi stet. Se invenit prorsus ubi hoc momento adest. Hoc faciens, intellegit se nullum aliud punctum comparationis habere quam momentum praesens. Si quis hoc non sustineat, sine ulla tali orientatione relinquetur. Oportet igitur hominem circumiecta sibi data strenue eligere et hanc orientationem servare, alioquin enim inanes manibus discedet. Hoc modo, circumiecta hominis punctum referentiae progressui rerum suarum praebent. Tunc etiam aliquid pro eo consecuta sunt.

Cogitatio

Experientia Subjectiva

Exsistentia ut homo insita quaedam proprietates habet. Hae sunt proprietates naturae meae. Eo consilio eas sicut sunt relinquere conor, ut mihi fido maneam. Ad hoc, ex vita mea haurio.
Quae feci ad me confirmandum spectaverunt. Hanc vitam liberaliter ago. Vita mea a processibus inscientibus et paucis rebus conscie gestis formatur.
Credo approbationem possibilem esse. Modus quo res in scriptis meis describo efficere debet ut homines mihi confidant. Quisquis ea legit, ea cognoscere debet.
Est in me aliquid quod facile et clare communicatur. Non credo omnia quae ago difficilia futura esse.

Impulsus
Exploro quid agere velim. Vita ad hoc exsistendum experiendum est.

Impetus

Verbum bene electum

Verbum prolatum me definire debet. Ita esse volui. Quam ob rem lingua utor et exempla excogito eorum quae dicturus sum.
Haec verba identidem permuto, donec modum rectum eorum utendi exacui. Aliquid dico et audio quid homines respondeant. Hoc mihi intellectum dat quanti talia verba aliis sint.

Cogitatio
Homo tantum scire potest quod iam scit.

Cogitatio

Veritas ut status

Mihi quidem verum est me aestimare quae vita offert.
Saepe de hominibus qui me cingunt et de condicionibus quas mihi imposuerunt querebar. Re vera autem, mihi placet haec eventa bene habere, quia tot res in vita mea fieri potuerunt.

Meditatio
Sicut nemo probare potest se artificem esse, ita nemo probare potest se perpetuo sanus mente esse.

Documenta

Honestas

Aut homines qui te circumstant accipis, aut non accipis. Eligere autem non potes quos convenias.

Cogitatio
Quod computatra conscientiam non habent, nihil ad rem pertinebat. Bene operantur.

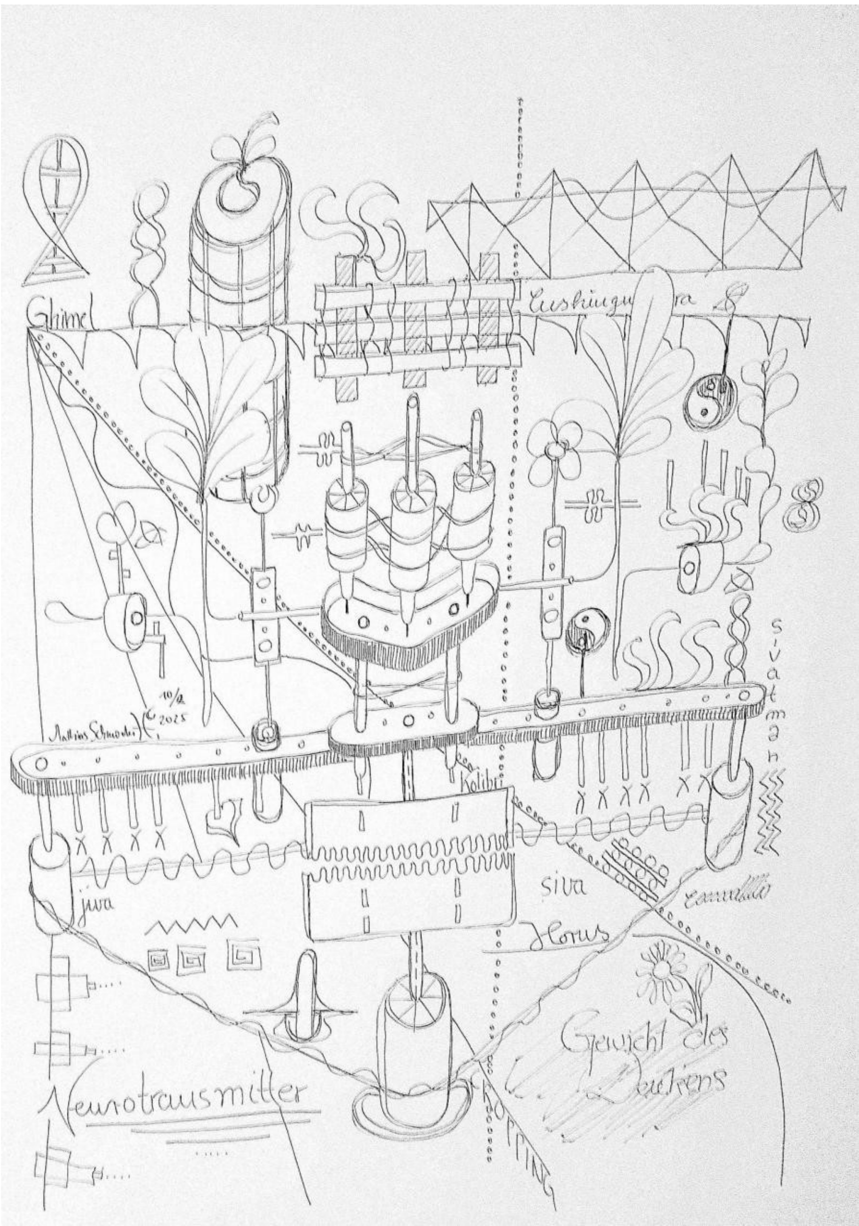
Documenta

Fundamentum vitae

Homines quaerunt quod sibi opus est.
Mihi quaedam necessaria sunt, et curam habeo ut ea possim
habere. Res meae interdum abundant.

Perceptio

Quisque in se gerit imaginem totius quae suam exsistentiam constituit. Omnes suum habent spectrum colorum et formarum.

Inspiratio

Interdum magiam exercere conatus sum. Nullo magiae usu adhibito. Aura necessaria mihi deest. Quae facere potui, ex propriis resonantiis meis orta sunt.

Omnia quae facere possum in reflexibus nituntur.

Documenta

Liber de alchemia

Quodcumque campum exploro, necesse est id aliquid mecum commune habere, si quid de eo explicare volo.

Itaque librum de alchemia scripsi, sed nihil eius intellexi.

Conatus mei in eo consistunt ut et meam intellegentiam clarificem et sermonem meum vividum servem.

Exemplaria et Formae

Documenta

Processus selectionis

Quid scribere volo?
Mihi enim propositum artis sermonis iam perficitur inveniendo bona exempla quomodo verba adhibeantur.
Quisquis scripta mea legit, ex his operibus intellegere debet quomodo haec fingam.
Analysis linguistica me non movet. Mihi autem curae est exempla idonea invenire.

Notio

Orientatio

Honestas est opportunitas. Quisquis sincerus est, aliquid creare potest quod 'opus' vocari mereatur.

Aestimatio sui

Documentatio

Verba prolata, quodam modo, efficaces sunt. Quidquid vim habuit, id etiam creatum esse oportet.

Documentatio

Autoreferentia

Aliquid ad vitam voco; aliquid quod libenter
expertus sum. Studeo facere quod cupio.

Cogitatio

Quisquis exemplar agnovit, ei quoque adhaerere debet.

Cogitatio

Experientiae immediatitas res sincera est.

Cogitatio

Etiam methodis insidiae esse possunt. Erantne ullo modo utiles?

Documenta

Amissiones

Per totam vitam meam, mihi nihil aliud restabat quam errare et discere.

Mathias
27.03. Sepulchrum 2023

Fabulae

Linguae Delineatio

Fratres Ventorum

Hinc profectus, initium fabulae meae hodiernae quaesivi et nihil nisi illud solitum exordium cum descriptione montium inveni. Hanc sententiam statim reieci. Nimia erat singularitate, nimia proprietate, et nimia quoque corporeitate. Ita saltem mihi videbatur.
Tum aura venti pedem dextrum meum percussit et me ipsum conscius factus sum. De Spiritu Magno cogitavi, sed etiam intellexi eum in vento contineri. Impulsus meus animi illo momento simplex erat. Deinde sensi Fratris Ventis auxilium a me petivisse. Nunc occasionem qua ei subveniam quaero.
Possum verbis meis formam dare, sed me interrogavi num id satis futurum sit. Num fratri meo re vera proderit? – De hoc cogitavi.
Omnes fratres ventorum fuimus. Sicut omnis alius ignis, lux nostra vitalis fundamentum suum habet et in vento dissolvi quaerit. Haec vis movens omnium bonorum esse debet. Hoc est quod definit quod in vita nobis datur.

Documenta

Actio Significans

Ut operarius, multa mihi consideranda sunt. Mihi, in officiis meis explendis, satis fuit simpliciter posse munera mea perficere. Cogitationes et actiones hominis, re vera, nullo modo inter se pugnant. Immo, se invicem complent et concentum intra nos efficiunt.

Meditatio

Malitia

Fortuna mihi obtigit ut 'ita' dicerem rei bonae, cum occasio se obtulit. Deinde, ut fieri solet, res ipsa effecta est. Sic multae in vita res evadunt; itaque aliquid nobis accidere potest quod nos beatos faciat.
Nihil horum insolitum esset. Bona sua aestimationem habent. Praesertim, acceptis iis quae mihi iam data sunt, multo ditior factus sum quam antea eram.

Tum hoc exsistendi modum accepi atque didici quomodo accipiamus quae nobis data sunt.

Cogitatio

Statum intermedium

Initium et finis uterque suum sonum proprium habent. Initium enim prius fuit; finis autem, qui sequitur, post se relinquit. Sic vita ordinata est.
Natus et mors fines praedestinati in vita humana designant. Conceptio eos antecedit. Post vitam, homines dolorem ob amissionem ei coniunctam experiuntur. Natus et mors clare cardines vitae respectivos designant.
Itaque vita locum suum in nobis invenit. Omnia ut continuum experimur. Momenta quae hanc exsistentiam constituunt, nobis ut confusa et indistincta experiuntur. Talis est vita. Deinde mors netum discrimen fecit, et omnia praeterierunt.

Fabula

Lupus et Cuniculus

Olim, in vetere et deserto silvae tractu, lupus et cuniculus convenerunt. Cuniculus non timebat, et lupus non esuriebat. Itaque inter se colloqui coeperunt.
'Lupus, cur me venaris?' inquit cuniculus. Lupus nesciebat.
'Cunicule, cur cuniculus es?' rogavit lupus. 'Nescio; numquam de ea re cogitavi,' respondit cuniculus.
Colloquium inter haec duo animalia non multum fructuosum fuit.

Poemata

Poema

Verba ponderosa

Verba ponderosa me non vexare debent. Ea
intacta relinquere velim.
Vellem sine ulla contradictione esse.
Experta sum fragilitatem et mihi ipsae relinquor. Etiamsi
interdum in vita abripiuntur,
id nobis nullum beneficium affert.

Poema

Illuminatio

Hodie adsum, ubi olim esse me vocatum sensi.
Hic vivo, et, annus post annum, tempus praeterit. Me tam fessum sentio.

Quod me vexat, mera est experientia mea. Curo id.
Quamquam nihil mali feci, homines me semper irriserunt.

Fabulas calamo et charta finxerunt. Somnia mea evanuerunt. Nemo
quidquam conatur, et ideo nihil ad exitum pervenit.

A iis me abstineo. De talibus disputare nolo. Quo haec adduxerunt?
– Haec nox mihi nunc obscura est.

Ita est vita mea.
Quid ceteri de me sentiant, mihi nihil profuit.

Quidquid aliis mihi reliquerunt, id solum mihi nocet. Nunc mihi ipsi
hoc damnum ferendum est.

Numquam intellexi quid quisquam lucretur infamando

atramentum per chartam spargit, non intellexi. Sed iam satis mihi est.

Poema

Mea Relatio

Tria bona novi quae mihi placent.
His cotidie nitor.
Nolo me sine ullo eorum esse.

Haec tria sunt quae me talem faciunt qualis sum.
Unum momentum tristis sum, alterum rursus
rideo. Serio, sic me gero.

Rationis causa, simulare desii. Res accipio sicut
sunt.
Et haec faciendo, omnia me ad pacem et tranquillitatem ducunt.

Omnia sibi esse sinuntur
ut sunt. Id, et nihil aliud,
est felicitas.
Vellem tandem iterum tecum esse.

Poema

Fundamentum Sanum

Ex medio venio. Mox
omnia dimittam. Nimis me
gravant.

Ibi me rursus invenio, et
tandem sine curis esse
possum. Haec est
significatio felicitatis.

Id ferre possum.
Omnes aliquando
domum redeunt.
Id sane aliquid est.

Litus temporis

In litore temporis, ubi fluctus fremit,
vita silenter agit, omnia ad aeternitatem contexens.
Nuptiae incipiunt, duo corda nunc coniunguntur,
fabula nova, lacrimae gaudii effunduntur.

O limes temporis, ubi horae abripiuntur, natio
et mors, veniunt et eunt.
Vita et decursus, saltatio aeterna,
In cyclo alchemiae, transformatio in splendore.

Novum vita oritur, vagitus tener, Natalis,
miraculum, sicut Maius splendidum.
Pueritia et iuventus, anni praetereunt,
Tamen tempus fluit, nihil immutatum relinquens.

O litorales temporis, ubi horae evanescunt,
Natalis et mors, veniunt et eunt.
Vita et declivitas, saltatio aeterna,
In cyclo alchemistarum, transformatio in splendore.

Autumnus vitae, folia defluunt, Corpus
languescit, vires evanescunt. Mors insidiatrix,
umbra frigidissima,
Attamen cursus temporis nullo consistit.

O litorales temporis, ubi horae evanescunt,
Natalis et mors, veniunt et eunt.
Vita et lapsus, saltatio aeterna,
In cyclo alchemistarum, transformatio in splendore.

Ex morte terra, vita nova,
Cineres fecundi fiunt, ventis dispersi. Potestas se
mutat, ludus aeternus, inexorabilis et silens.

O litorales temporis, ubi horae abripiuntur,
natio et mors, veniunt et eunt.
Vita et decursus, saltatio
aeterna,Transformatio in splendore.

In litore temporis, ubi fluctus quiescunt,
Cursus completus est, vita praeteribit.
Tamen ex fine novum ortum surgit, In
aeterno motu, cursus pergit.

Materiae

Cogitatio

Notio

Materiae quibus usus sum agnoscendae debent adiuvare ad melius intellegendas opera quae creavi.

Lexicon

Vocabulum

Advaita

Quid est...?

Advaita ad aliquid pertinet quod in sua manifestatione exteriore neutrale fuit. Hoc vocabulum ad litteram 'non-duale' significat. 'Duale', contra, ad omnia pertinet quae pars sunt processus mutationis interioris. Est aliquid potens quod non est subestimandum.

Quomodo specto...?

Quodcumque est Advaita, intellegendum est seiunctum a nostra condicione humana. Hac ratione, hic effectus—ut non-effectus—cosmos circum nos afficit.

Plerumque, nullam necessitudinem peculiarem cum rebus cosmologicis habui.

Terminus

Daemones

Mei comites cotidiani in vita sunt 'dii mei'. Hi sunt horologium, telephonum mobile, et sigara.

Themata operum meorum

Thema

Mors mea

Cogitatio

Nonnullae sententiae mihi in mentem venerunt postquam res inversi.

Motivum

Venti Animae

Vita tua feliciter finiretur. (Dictum pueri)

Pagus amoenus, vegetatione rara inter arbores iacet, lacum parvum circumdans. Hic lacus tantum innuitur; aqua eius in luce circumiectorum reflectitur. Formis fluentibus notatur. Hic lacus omnem vitam continere destinatur. Vita ex eo olim emersit, et ad eum vita redit.

Formationes saxorum testantur inanitatem, sed etiam pulchritudinem formarum crystallinarum. In recessu, montes innuuntur, luce et nive obducti. In primo plano sunt crystalli. In suis lateribus scintillant. Eorum formae a viribus naturae fractae sunt; nonnullae rimas indicant tempus quod perferentes egerunt.

Supra eas sunt venti animarum. Figuras in caelo leniter describunt, quasi se invicem tangerent. Sol scaenam ultimis diei radiis fovet et omnibus rebus nitorem affert.

24.5.2022
Seelenwinde
Mathias

Motivum

Iter

...et ad metam pervenire

Ciccionum vociferatio silvam perrumpit. In area aperta, luce lunae ultima imbuta, videntur lapides, magni parvique, umbras inter se proicientia. Aurora succedit; dies lente expergiscitur. In media hac area, papilio e chrysidino suo emergit et iter suum ultimum suscipit. Papilio experrectus est; haec vitae eius pars brevis erit. Per metamorphosin suam, praemia longa vitae vermis collegit et nunc volare discit. Alæ eius coloratæ videntur, in umbris variis micantes.

Omnia viventia formam induere possunt. Quam laetatur papilio novae suae levitatis, suae ipsius exsistentiae. Noctis rore et florum nectare alitus, diu adhuc victurus est.

Iter eius ultimum est transformatio in tam delicatum animal. Quodam levitatis sensu afficitur simulac volatum suscepit.

Motivum

Cursus Vitae

Descriptio picturae

Iuventus, gemmis in angulo picturae inferiore sinistro repraesentata, cedit campo motu et vitalitate pleno, qui longius ad dextram patet. Pisces in aqua hoc significare debent. In margine huius campus arbor stat. Quae olim fulmine percussa est. Ramis suis longis campum alte superat, sed ramis demissis manet, ut in principio, ad fontem inclinata.

Mathias

Motivum

Aequilibrium

Denique omnia et nihil in aequilibro esse videntur, et homo vitam suam ad finem placidum adducere potest.
In hoc opere, navicula, arbor, et domus iter vitae significant, quod proprietates essentiales exsistentiae humanae complectitur.

Motivum structuram habet variationis ludi Tetris. Formae ex variis exemplaribus emerserunt, quae in nova exemplaria dissolvi coeperunt.

Motivum

Prospectus

Notiones Visuales

Ampla via ad caelum in horizonte patet.
Prospectus in vallem, qui regionem nubibus involutam ostendit. In primo plano, saxa videntur, arboribus inclusa.

Thema

Radices

In morte, homo declinationem suam experitur. Tamen aliquid eum a moriendo prohibet. Homo vitae adhaeret.
Proprium est igitur de radicibus altis hominis in vita loqui.

Verwurzelung
Mathias Schneider

Thema

Metamorphosis

Quod superest, leve est.

Morte, conscientia hominis praeteritorum evanescit. Anima eius levior fit. Homo per mare fluit sicut massae glaciales. Denique in hoc mare absorbetur. Tunc forma eius exstiterit. Ita omnia resolvuntur et ad finem perducuntur.

Cogitatio

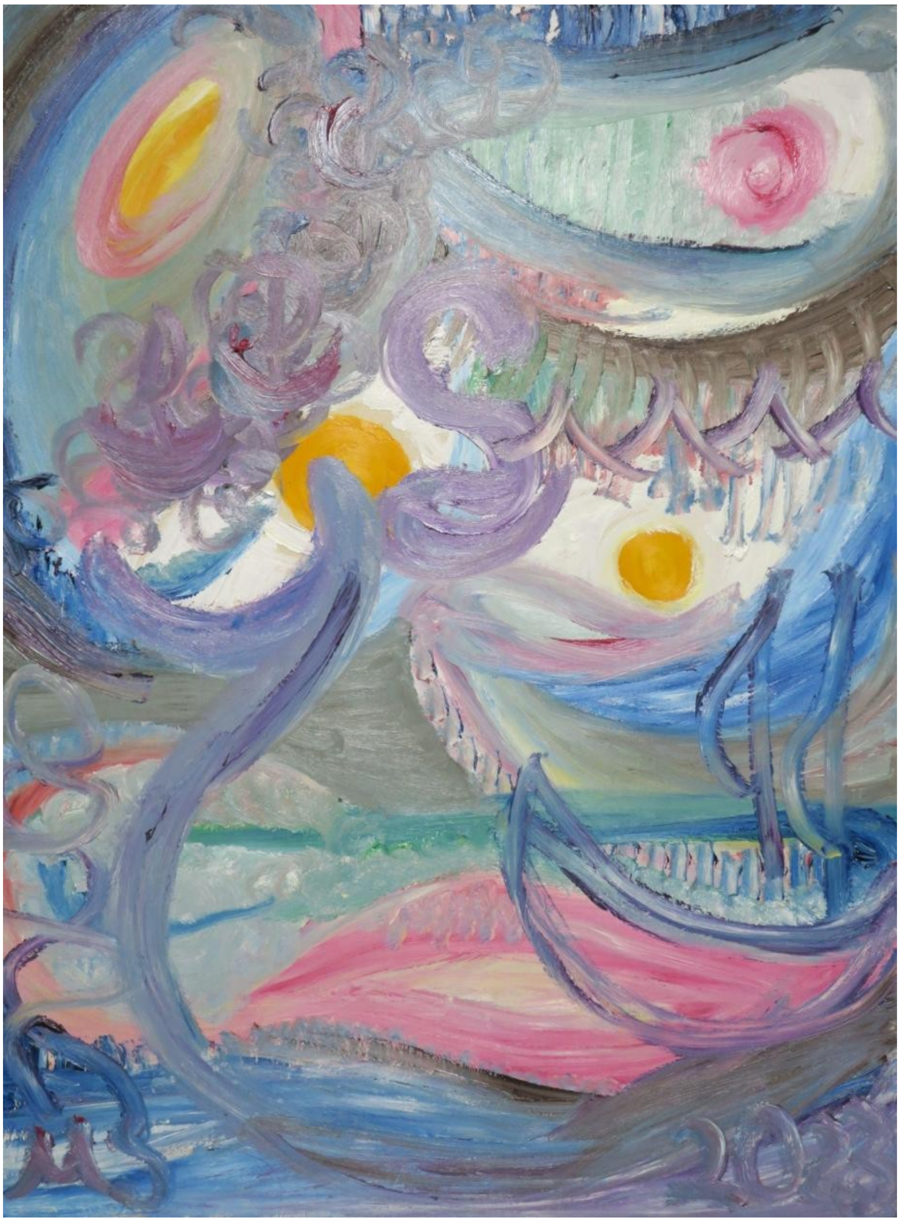
Valores

Simpliciores sibi monumentum erigunt. Qui se magni aestimant, talium monumentorum non egent.

Motivum

Versio finalis

Transitus

Finita est

Cogitatio

Omnis initium aliquando fieri debet. In hoc processu, res iam exstantes ad finem veniunt. Hoc modo aliquid boni ad effectum perducitur.

Impetus

Homo vim quam sentit in manus suas dirigit et rebus adversis resistit.

Cogitatio

Multae sunt rationes utiles. Initio memoranda sunt discrimina et impedimenta. Quisquis ad prosperitatem generis humani conferre vult, ab omnibus rebus emendandis abstineat. Potius homines, ut sunt, approbandi sunt.

Biographica

Cogitatio
Si asinus viam rectam agnovit, facit quod vult.

Intellectus

Conspectus Generalis

In scriptis meis, saepe illi regulae adhaereo, ut duae indicationes aeque graves necessariae sint ad affirmationem constituendam.
Haec signa inter se independēre et vera esse debent.

Documenta

Via Integralis

Conatus hominis eum per viam ad metam ducunt.

Documentarium

Semita

Viam idoneam quaero. Finis electus ad id me ducere debet quod cupio. Quam ob rem mihi placet consilium operis idonei mihi ipsi quaerendi.

Documentarium

Omnia intercludens et adveniens

Mihi fines claros statui. Non semper fuerunt. Ubi fines mihi necessarii sunt, eos mihi statuo.
A consumptione immoderata me removere volo. Pacem meam invenire volo. Nimis multa verba magna problemata efficiunt. Itaque mihi placet quod dicere volo clarificare.

Documentatio

Nexus

Ratio quam elegi me in itinere per hanc vitam ducit.
In aequilibrium operum credo. Omnia in aequilibrio sunt. Quare, quidquid creo, bonum erit.

Documentatio

Visio interior

Contra naturam humanam, cum 'machina' in interreti ludo. In computatro personali laboro. Hic res quas mihi necessarias sunt creo.
Intellegendum est tibi me non posse dicere quis praeter me scripta mea legat. Omnino nesciebam.

Documentatio

Scriptoris Opus

Meum munus est me instrumentis ad vitam meam necessariis instruere.

Historia

Vici 'Alchemiae'

Opus meum artisticum suapte natura explorationem alchemiae eiusque principiorum implicat, cum opera mea ex nihilo in charta alba et vacua creaverim.
Primum, aliquid fugax capiendum erat ut id in loco firmari posset. Tantum cum in loco firmatum est, id animo fingere possum.

Documentatio

Ductus et Compages

Felicitas est casus fortunae. Via ducit
a rudi ad excultum.
Creatio operum processum gradatim sequitur, qui tandem processum interiorem incitat.

Stipendia et Panis

Documentatio

Ordo

Res praesens omnia a me postulat. Facio quae facienda sunt. Id est quod explere volo.
Sed me interrogor. Quid ex me fiet?

Inspiratio

Nunc res asperas aggredior. Tunc demum tempus erit subtilioribus.

Cogitatio

Vitae Gradus

Dies in nocte priore incipit. Tunc enim parationes diei venturi fiunt.
Vita mox iterum aliquid a me postulabit. Iam primis horis matutinis surgo. Quaeque hora diei suam habet significationem. Hoc ei sensum et, una cum eo, proprium indolem dat. Vitae ritus omnia formant. Anni, dies, menses, hebdomadesque suas structuras formant.

Notio

Praerequisita

Accipio aliquid quod me definit. Hoc mores meos determinat. Agō certo modo qui huic congruit.
Primum mihi explicare debeo omnem morum qui ab hoc discedit, antequam eum accipere possim.

Documenta

Timor meus

Scripta mea compono ut cogitationes meas ordinem redigam.
Animadverti me paene non loqui Theodisce. Etiam cum vocabula ex illa lingua adhibeo, structuras sententiarum a solitis diversas adhibeo.

Cogitatio
Senescere est consilium vitae validum.

Cogitatio

Mores

Species mea circumstantibus conspectum in statum meum praebet. Vita tamquam catena rerum intellegenda est. Ita enim experitur.

In vita mea aliquid acquiro, sed vicissim aliud dimittere debeo. Quod consequi volo, certas mihi condiciones imponit.
Itaque vitam meam ut homo placide ago. Accipio quidquid affert.

Impetus

Rationes

Norma quam mihi statuisti etiam tibi pertinet.

Ratio

Structura

Omnes homines aequaliter tractandi sunt. Semper aequalis est eorum pretium.

Inspiratio
Gustatus variat. Scilicet, bonum gustum res opinionis est.

Ratio

Homo circumspicit et aliquid videt.

Homines qui me circumstant animadverto. Hoc mihi consuetum est.

Quisquis mihi attente animum adverterit, aliquid a me quoque accipiet.

Impetus

Restitutio

Opus meum ingeniosum me adiuvat. Me componō.

Documenta

Semper mihi fidem habui. Haec fiducia mihi animi tranquillitatem dedit.

Meditationes de orationis formatione

Documentatio

Ad sanitatem mentis redii.

Est praesens quod experior. Exstat ut spatium intra tempus. Fines eius continenter mutantur.
Est sicut pellicula celluloidea. Taenia per formam trahitur et imago in parietem proicitur. Illusio veritatis creata est.

Itaque de hac re cogitavi et intellexi rationem meam aliquid a me postulare.
Intellectus qui nunc possunt, tantum valent quantum utiles sunt.
Mihi tota res in qualitate vitae consistit. Quaestio igitur est num inventa ad eam conservandam conferant.

Fontes

Fontes

Homines aliquid possident quod suapte natura bonum est. Pulchritudinem coluerunt. Hoc faciendo, se ad vitam paraverunt.
Benignum erit sine praeiudicio esse.

Documenta

Loquere Veritatem

Ex praesenti statu vitae meae, paratus sum unam ex condicionibus exsistentiae meae verbis exponere. Hoc ad opus meum creandum maxime pertinet. Scripta mea saepe ad id referuntur.
Ars divinandi eo uti debet, quod, eius auxilio, homini de felicitate vitae in mentem venit. Ex ea animum ducere quis vult.
Quam ob rem verba quae ad felicitatem ducunt quaesivi. Bonitas in motum adducenda est.

Impetus
Cogitationes et sententias meas de natura humana ad effectum adducere me adiuvare debet ut aliquid boni perficiam.

Cogitatio

Habitus rectus

Explicatio cogitationum et sententiarum mearum perspicuitatem dictorum meorum auget. Volo recte intellegi.
De propriis experientiis loquor ut alii intellegere possint quid velim. Cum eis coniunctus sum. Eos videre et sentire possum. Adsunt.
Volo posse visionem meam exprimere.

Usum artis meae firmavi. Quocumque modo a circumstantibus percipitur, mihi providendum est ut perseverem.
Quisque homo certis vitae processibus integratur, qui exsistentiam eius definiunt. Mihi est victum quaerere, quod, ut processus praecipuus, efficit ut artem meam persequi possim.
Haec res pondus habet. Alter alteri prodest.

Cogitationes et notiones inter duas has sfæras alternant. Hic est cursus uberrimus.
Opus meum diurnum mihi libertatem servat, dum ars mea mihi permittit vires meas excolere. Hoc ad meum incrementum personale ducit.
Omnia suo tempore. Verba apta quaero et invenio in officio meo fideliter adhibito. Bonum est quomodo omnia evenerunt. Vita mea floret.

Cogitatio
Iuventutem meam magni facio. Quae tunc expertus sum, pars quoque mei sunt. Nunc, adultus, conor mores quos tunc ostendebam in vitam meam inserere et me ipsum excolere.
Hoc includit modum quo me exprimo.

Documenta

Momentum elocutionis

Quaestio verborum aptorum etiam rationem habere debet loci et temporis in quo proferuntur. Omnia suo tempore fieri debent. Quae dicere volo, etiam cum contextu congruere et bene accipi debent.

Documentatio

Munus

Experientiae meae cotidianae aliquid effecerunt quod nunc invenio. Perceptiones meas propriis impulsibus animi coniungo. Ita res sicut sunt accipio. Eventibus, prout accidunt, respondeo.
Certi processus mihi modo moderato evenerunt. Eos moderatus sum. Retineo quae ad me pertinent.

Quodam modo, scientia materiarum mihi nota est. Cognitio recti usus rerum semper cogitationes meas informat. Ut creator linguarum, verba sunt materia qua utor.

Documenta
Cum primam et simplicem perfectionem in scriptis mea manu conscriptis attigissem, lux quaedam apparuit quae per ea splenduit. Conatus mei huic luci serviunt.

Idea

Condicio

Omnia futura in praesens statum aedificabunt.
Bonitas perget felicitatem efficere. Malitia ad bonorum decoctionem ducit. Hoc penitus in animo habui. Quam ob rem tantam operam in opera mea pono. Nolo videre hominum felicitatem imminui.

Impetus

Fundamentum

Iam multum voluptatis ex variis libris meae parvae bibliothecae legendis cepi. Credo enim singulos auctores suo modo cum vita in hoc mundo conflictatos esse.
Id ipsum est quod et ipse facere institui. Scripta mea de hac vita humana tractare intendunt. Ratio operis mei in eis paulatim manifesta fit. Quod iam expertus sum, etiam in opus meum influit.

Documenta

Munus sermonis formandi

Matthias Schneider operam dedit ut materiam quandam componeret, quae ostendit quomodo cogitationes et sententias suas exprimere velit. Propositum eius est veras experientias describere. Hic scientiam suam colligit et eam diligenter describit.
Quaedam impedimenta eum prohibent ne simpliciter ex tempore scribat. Mallet opus suum lente peragere. Aratrum suum in opus mittit et solum verrit. Interea, multa celeriter sequuntur.
Populus, suis responsionibus, ei impedimentum est. Responsiones adversas timet.
Quam ob rem se paravit. Vult res bene gerere. Opus eius creativum studio perfectionis imbui debet.
Matthias Schneider animum intendit ad sensum experientiae tradendum. Vult describere quae bona sunt. Exemplar actionibus suis elegit metaphoram quae archetypum suum invenit in arte texendi in telo aut in arte plectendi corbe ex viminibus. Quam ob rem opera eius cohaerentia videntur.
Ex hac ratione fundamentali opera sua derivavit.

Impulsus
Quod verum fuit, valuit.

1.11
2023

Historia hominis

Affirmatio

Iam in me ipso omnia necessaria inveni.

Documentarium

Stictrinum

Continuus atramenti stillus paginam implet. Imagines essentiae meae ante me apparent.

Documentatio

Solus esse

Quamquam non semper scivi quid verba mea significent, tamen plane scio facta propria consequentias habere posse.

Documentatio

Fundamenta

Potes tuam viam sequi et ex ea fidenter aliquid boni capere. Viae longae nec meliores nec peiores sunt brevibus. Quod ad me attinet, idem verum esse debet. Omnia de ea aequae esse debent. Bene facio quod principia fundamentalia vitae meae agnosco.

Documentatio

Origo Mea

Sunt quidam quos bene novi. Amicis et notis meis eodem modo loquor, quia nullam distinctionem facio.

Documenta

Independentia

Quaedam vitae eventa vires meas exhauserunt. Passio est genus miseriae. Vitae meae assentior. Verum ostendo.

Documentarium

Disputationes

Facillimum est controversiam augeri. Nimis facile est ex re minimâ magnum negotium facere.

Documentum

Integritas

Lex quae continenter mutatur, lex nullo modo est.

Documentarium

Fides

Anima hominis et eius vita corporalis interior duae res distinctae dicuntur.
In finem huius vitae credo. Semper excitat memorias et visiones quae sensum habent. Haec omnia sunt indicia felicitatis propriae in vita.

Cogitatio

Impetus

Etiam 'non' audiendum est.

Sequela

Impetus

Verba mea ex persuasione fingo. Aut ea loquor aut me contineo. Deinde effectum horum verborum considero. Ad hoc faciendum, observo quid in animo meo illo momento acciderit.
Eandem curam habeo et de verbis eligendis et de iis recte adhibendis. Hoc me ad vim eorum ducit. Ita faciens, aliquid invenio quod ad naturam rerum et veritatem earum pertinet.
Mihi curae est quomodo intellegamur.
Modus quo verba usurpantur significationem eorum illi momento statuit.
Plures cogitationes mihi occurrerunt quae meditationes meas exacuerunt. Proprias notiones ad linguam adhibeo. Hoc modo aliquid explanare conor.

Cogitatio

Periculum epidemiarum

Neglegentia, habitus scire se omnia, et vanitas multarum graviumque morborum causae esse possunt. Hae quoque curationem certe impediunt.

Documenta

Exemplar

Cogitare debeo de propriis persuasionibus moderandis. Facta nota iam constituta sunt et enuntianda sunt. Hae verba compagem fundamenti mei constituunt. Fundamenta iacunt.

Impetus

Modus

Omnes homines eadem forma ingenii dotari debent. Differentias
extollere indicium est simplicitatis.

Cogitatio

Rigor et integritas

Si sentis te aliquid alicui detrahere actione tua perstando, tunc consiste et nullo modo perge.
Si sentis te plus facere quam a te rationabiliter exspectare potes, tunc consiste.

Impetus

Spontaneitas

Ut homo, omnibus quibus egeo instructus esse debeo. Sic vitam meam mihi fingo. Mihi placuit res bonas ad effectum adducere.

Experientia

De rebus componendis

Volo res meas servare sicut eas novi. Ad hoc faciendum, scribo quae scio. Processu temporis, haec verba in narrationem continuam necto. Fabula mea narratur.
Licet opera mea servare.

Inspiratio
Hic mundus constanter suo modo exstat. Omnia in eo bene ordinata sunt.
Modus quo phaenomena apparent est clarus. Praeterea, iam in statum stabilem consederunt. Totum quod nobis notum est diu exstitit.
Interdum, aspectus mundi nos admiratione affecit.

Documenta

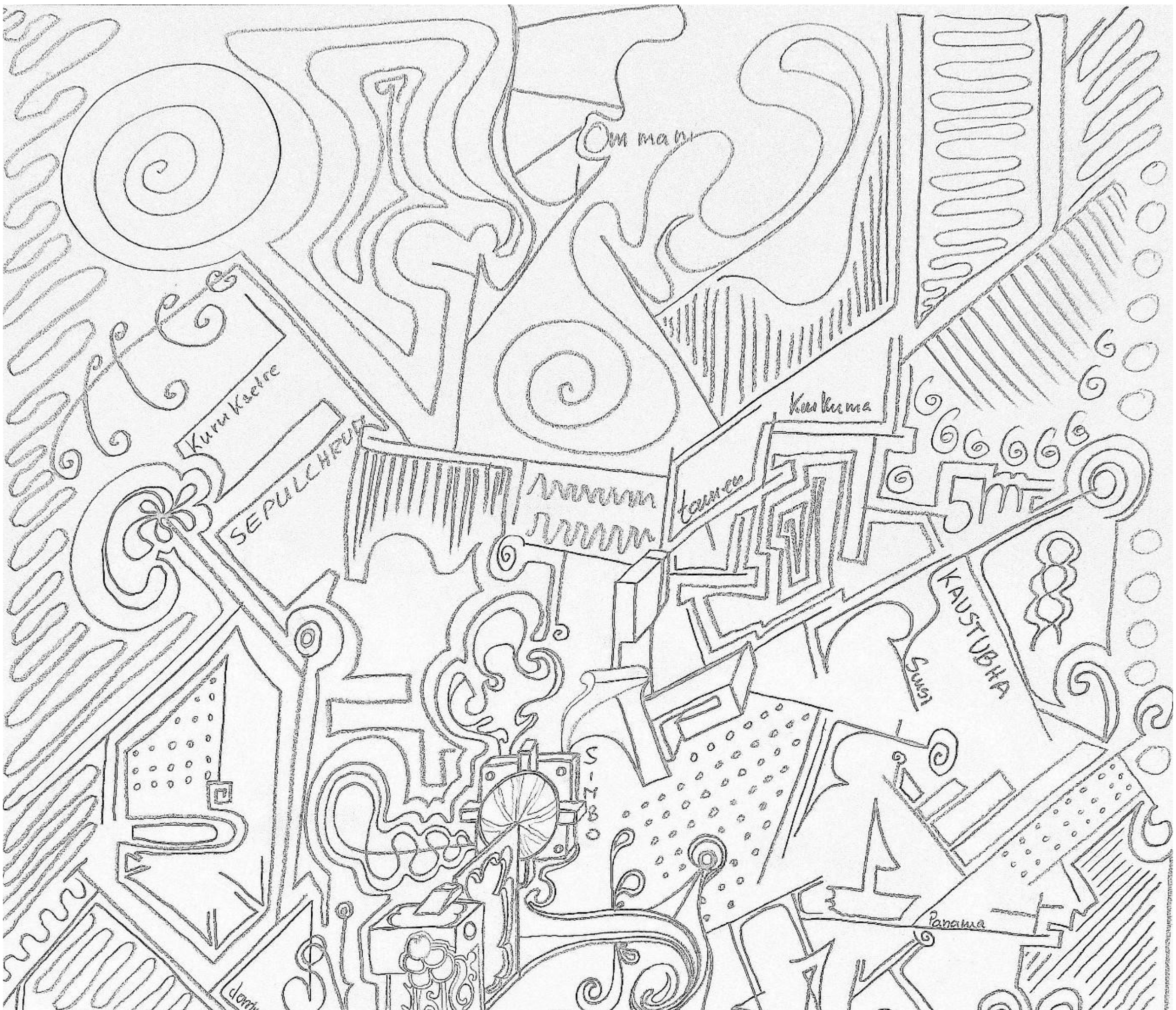
Pulsus

Quidquid homo facit, id – ut optime – sponte facit. Huius effectus postea manent.

21.5.2023
Mathias Schmied

Penumbra
2.4.2023
Mathias Schmieder

Mathias 2026
Fuchs

Om mani
KAUSTUBHA
SIMBO
Panama
TACE
TACERE
COGNOSCERE
HABITUS
PIUS
PAX

26.09.2010
Mathias Fery
Gewicht
des Denkens

